

பூர்ணி :

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஶ्रீ அகோபில மட சிவ்ய சபை
பத்ரிகை .

ஶ்ரீ அகோபில மட சிவ்ய சபையின் காரியத்திசியால்,
ப்ரதி மாஸம் ப்ரசரம் செப்பப்படும்.

கலாரத்நாகடும் அச்சாபீஸ், சென்னை.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

PUBLISHED BY THE GENERAL SECRETARY,
THE AHOBILA MUTT SISHYA SABHA.

Vol. 2-No. 11.

December 1912.

வேதாந்த திபிகை

பாந்தாபிளூசு மார்கழியிரு.

வி ஷ ய ஹரு சிகை.

பக்கம்.

1. மதுராந்தக மஹாஸங்கத்தின் அக்ராஸாதிபதியின் உபந்யாஸம்	423.
2. பூர்வ சதுர்ப்போகி விவரணம் விவிலைதாஸன்	439.
3. மதுராந்தக மஹாஸங்கம் அக்ராஸாதிபதியின் உபஸம்ஹாரம்	446.
4. மஹாஸங்கத்தின் வரலாறு	450.
5. மஹாஸங்கத்தில் ஈடைபெற்ற விவைபங்களின் ஸாக்ஷை	458.
6. எக்விக்யூடில் போர்ட்டாரின் மீதுக்	459.
7. அங்கத்தினர் மீதுக்	460.
8. 1913 ஜூலைய நிர்வாஹக் கமிட்டி...	463.
9. ஸைபக்கு உபகரிப்பவர்கள் விபரம்	464.
10. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்	465.

சுரீ:

ஸ்ரீ இதெ உக்கீநூவில் வாயு ஹணை தடி:

வேதாந்த திபிடைக

என்னும்

ஸ்ரீ அகோபிலமட ஶிஷ்யஸபை பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 2.] பாந்தாபிவரு மார்கழிம் [ஸஞ்சிகை 11.

அக்ராவஸநாதிபதியின் உபந்யாவஸம்.*

இந்த மஹா ஸங்கத்தை அலங்கரிக்க உகந்தருளிய அசேஷ
ஸ்வாமிகள் ஸங்கிதியில் ப்ரரணை பூர்வகமாய் விஜ்ஞாபநம் செய்து
கொள்ளுகிறேன். இந்த ஸங்கத்தின் அக்ராவஸநத்தை தேவரீர்க
ளின் நியமநாத்தினால் வறிக்கிறேன். அதற்கு அர்ஹதை அடியே
னிடத்தில் கொஞ்சமேனு மில்லை. அடியேனிடம் வெளிப்படும்
குற்றங்களைப் பொறுத்து அவைகளையே குணங்களாக அங்கீகரிக்க
வேண்டுமெனப் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ஸ்ரீ ஸங்கிதியினுடைய சீர்திருத்தங்களைப் பற்றியும், அதன்
மூலமாய் ஸம்ப்ரதாயத்துக் குண்டாகக்கூடிய அபிவ்ருத்தியை
க்குறித்தும் ஸபாத்யக்கூரான் ஸ்ரீ மாந். ராஜகோபாலாசாரியராலும்
மஹாமஹோபாத்யாயர். பெருகவாழ்ந்தான். ஸ்ரீ. உப. ரங்காசார
யர் ஸ்வாமியினாலும் முன் மஹாஸங்கங்களில் செய்யப்பட்ட உபங்
யாஸங்களை எல்லா ஸ்வாமிகளும் நேரில் கேட்டாவது. வேதாந்த

* இந்த உபங்யாஸம் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச்சிவ்யஸபையின் மூன்றாவது மதுராந்தக மஹாஸங்கத்தில் 25 - 12 - 12ல் டிவான் பறைதூர். ஸ்ரீமான். டி. டி. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமியால் செய்யப்பட்டது.

தீபிகையில் வாசித்தாவது நன்றாய் அறிந்திருப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் ஆஸ்தாந்தித்திற் கெழுந்தருஞம் ஸ்வாமிகள் ஜ்ஞாதாக்களாயும், அநுஷ்டாதாக்களாயும், பகவத்பக்தர்களாயும், ஸம்ப்ரதாயத்திலும் அதைச் சேர்ந்தவரிடத்திலும் விஶ்வாஸமுள்ளவர்களாயும் இருக்கவேண்டு மென்றும், ஸ்வயம் ஜ்ஞாதாக்களினால் சூழப்பட்டு எப்போதும் காலகேஷப பரர்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், ஸ்ரீ நாவீம்ஹாராதநத்தையும் ததியாராதநத்தையும் குறைவின்றி நடத்திவரவேண்டு மென்றும், அந்த ஸ்வாமிகள் விசாரணைக்குட்பட்ட பகவத் ஸங்கிதிகளின் ஸம்ரக்ஷண விதியமாய் ப்ராயேண தர்மகர்த்தரெனப் பெயர்கொண்டவருக் குண்டான அபக்யாதி ஸ்வாமிகளைத் தொடராமலிருக்கவேண்டு மென்றும், பகவத் ஸ்வா பஹாரத்தில் பயந்தவர்களாயும், பகவத்பக்தியுள்ள வர்களாயும், நிர்வாஹ ஸமர்த்தர்களாயு மிருக்கப்பட்ட கார்யஸ்தர்களைக் கொண்டு மேற்சொல்லிய திவ்யதேசங்களுடைய விசாரணையையும் ஸ்ரீ ஸங்கிதக்குரிய க்ராமாதி விசாரணையையும் நடத்திவரவேண்டு மென்றும், ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் ஸ்ரீ ஸங்கிதியைக் குறித்தும் ஸங்கிதிக்கு ஸம்பந்தப்பட்ட திவ்ய தேசங்களைக் குறித்தும் செய்தும் ஹிதமான விஜ்ஞாபநங்களைக் கேட்டு அவை அங்கிகாரார்ஹமாயிருக்கிற வரையில் அவற்றின்படி காரியங்களை நடத்தவேண்டு மென்றும், அவற்றை யோசிக்காமல் திரஸ்கரிப்பதும் ஹிதவசனம் சொல்லோரை த்தேவவிகள் என்று நிராகரிப்பதும் ஆஸ்தாந நிர்வாஹத்துக்குப் பொருந்தாதென்றும், ஸ்வாமிகள் நிர்யாண காலத்துக்கு முன்னதாகவே ஜ்ஞாதாக்களாகவும் வெளக்கத்தில் ஏற்ற மூளவர்களாகவு மிருக்கிற ஸ்ரீஸங்கிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுடன் யோசித்து ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்குள் ஜ்ஞாநாதுஷ்டாந வெராக்யாத்மகுண பூர்த்தியில் ஸ்ரோஷ்டரான ஒரு ஸ்வாமியை ஆஸ்தாந நிர்வாஹத்துக்கு நியமிக்கவேண்டு மென்றும், இந்த ரூபழான யோசனைகள் இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸகலஸ்வாமிகளுக்கும் உண்டாயிருக்கு மென்பதில் அடியேன் சந்தேகப் படதவேயில்லை. இந்த எண்ணங்கள் பலதசைக்குவரும் வரையில் நமதுஸம்ப்ர

தாய ஸபையார் அதற்குத்தக்க ப்ரயத்நங்களையெல்லாம் செய்வார்களன்று நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் தகுந்தபடி விஷயங்களை விஜ்ஞாபநம் பண்ணி ஸ்ரீ ஸந்திதி கார்யங்களைச் சீர்திருத்தலாமென்னும் ப்ரத்யயம் ஸபையாருக்குள்ளவரையில் அவர்கள் தத்துக்கணமான உத்யோகஸஹிதரா யிருக்க ப்ராப்தம். ஆதலா லடியேன் அந்த விஷயமாய் விசேஷித்துச் சொல்லுவதற்கிடமில்லை. இடமிருந்த போதிலும் ஸ்ரீமாந் ராஜகோபாலா சார்யரால் முன் ஸங்கங்களில் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸங்களால் அடியேனால் சொல்லக்கூடிய அம்சங்கள் யாதொன்றும் மிகுதி நிற்கவில்லை.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கருக்கு மேலே யிசாரித்த அம்சங்களில் ஆபி முக்யம் குறைவாயிருந்த போதிலும், ஸம்ப்ரதாய ஸபையார் ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்திக்காகவும், ரஷ்ணத்திற்காகவும், செய்யக் கூடிய விஷயங்களையே முக்யமாகவெண்ணி தேவரீர்கள் முன்னிலையில் கொஞ்சம் விஜ்ஞாபநம் செய்யலாமென்று வினைக்கிறேன். இந்த அம்சங்களிலும் ஸபாத்யக்கள் செய்திருக்கிற உபந்யாஸங்களுக்குமேல் விவரிக்கக் கூடியது அடியேனுக்குத் தோற்றவில்லை.

• ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்தி.

ஆனாலும் அவற்றில் புங்ருக்தி தோஷமாகாதென்று அடியே னுடைய அத்யவஸாயம். வ்யக்திவிபாகத்தால் மாத்திரம் வைதி கர்களென்றும் லெளகிகர்களென்றும் சொல்லக் கூடிய பஹாஸ்வா மிகள் இங்கு கூடி ஸேவைஸாதிப்பது நம் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு மேன்மேலும் யோகஶேஷம் ஸஞ்சக மாயிருக்கிறது. கால வைகுண்யத்தால் நமது வைதிக ஸம்ப்ரதாயங்களில் ஜங்களுக்கு விச்வாஸ மாந்தயம் ஜங்திருக்கிறது. பூர்வத்தில் சார்வாகரெனப் பெயர்கொண்டு ஸகலாஸ்திகிர்களுக்கும் ப்ரதிபந்திகளாய் வெகு புத்திமான்க ஸிருந்தார்களென்பது ப்ரவலித்தம். அவர்கள் கேவலம் யுக்திகளாக கொண்டே நாஸ்திகவாதம் செய்தவர்கள். ஆது நிக நாஸ்திகர்கள் அவர்களிலும் ப்ரபலர்கள். இவர்கள் நாஸ்திக ரெனப் பெயர்கொள்ளாமல், ப்ரபஞ்சத்தைக்காட்டிலும் வேறுன கிஞ்சித் உண்டென்று அதுமிக்கக் கூடியதாயினும் அதன் ஸ்வரூப மாவது ப்ரகாரமாவது மனுஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞாநத்தினால் வேத்ய மன்றென வாதிக்கின்றவர்கள். இந்த அம்சமானது ஸகலாஸ்திகர்களினாலும் ஒரு விதமாய் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதே.

பஸ்சிமவித்வான்களின் நாஸ்திகவாதம்.

பஸ்சிம வித்வான்கள் ப்ராக்ருத பதார்த்தங்களைக் குறையறப் பரிசோதித்து ஸர்வழக ஸங்காதங்களுக்கும் மூலங்களமாயும் அத் யல்பமாயும் அசாக்ஷாஷமாயு மிருக்கும் பூதானுக்களை விபாகம் செய்யும்போது சில ப்ராக்ருத தத்வங்களைத்தவிர வேறெறுந் றும் தெரியவில்லையென்றும், அந்த தத்வங்களின் சேர்க்கையினுலே வேற்பட்ட பூதானுக்களில் ஒருவித சலனம் மாத்திரம் ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கக் கூடியதென்றும், அந்த பூதானுக்களின் சேர்க்கையினுலே யே பிழிகை முதற்கொண்டு பரவதாக்ருதியுடன்கூடிய மருகங்களுள்பட மனுஷ்யர்கள் பரயந்தமாக ஸர்வ ப்ராணிவர்க்கங்களு முண்டாகின்றனவென்றும், இந்தப் பரம்பரையில் மனுஷ்யர்களுக்கு ஸங்கிரியித பித்ருக்கள் ஒருவித புச்சத்திற்மான வாரா ஸமுஹங்களென்றும் வித்தாந்தம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அனுஷ்டுதங்களில் சலனரூபமாய்த் தெரிகிறது தத்ஸங்காதங்களில் சைதந்யரூபமாயாவிர்பவிக்கின்றதென்று சொல்லி ப்ராக்ருத தத்வங்களையும் தத்ஸங்காதத்தையும் காட்டிலும் தனியாய் ஒரு சேதநன் சரீரியாயிருக்கிறுவென்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. அப்படிப்பட்ட சேதநன் ப்ரத்யக்ஷத்தினுலு மநுமாநத்தினுலும் வித்திக்கமாட்டாவென்று அவர்கள் உதாஹரிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வித்யாபரிசயம் நமக்குள் அநேகம்பேருக்கு ஸம்பவித்திருக்கிறது. இவர்களுக்குள் பலர் தத்துகுணவாதங்களைக் கைக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட மதாநுப்ரவேசிகளாகவு மிருக்கிறார்கள். ஏனையோர் இவ்வித போசனைகளில் தேரூமல் பர்யாய நாஸ்திகர்களா யிருக்கின்றனர். இந்த விஷயத்தில் ஆப்சர்யத்துக் கிடமில்லை. “வூங்ஹடுஜா தொட்டானா ஹவனி” என்பது ப்ராசினாநுபவம். இந்த நிலைமையில் பஸ்சிம வித்யாபாரங்கதர்களா யிருக்கும் சில ஸ்வாமிகளாவது ஆஸ்திகாக்ரே ஸரர்களாயிருந்துகொண்டு இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாய மஹாஸங்கத்தில் எழுந்தருளியிருப்பது நமது பாக்யவிசேஷங்களே.

பரிணமேவாதம் ச்ருதிலித்தம்.

பூத ஸ்ருஷ்டியானது பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் ஒரே காலத்தில் ஸமமாக உண்டாகிறதென்பது ச்ருதி வித்தமன்று. பஸ்சிம வித்வான்கள் யோசனையின்படியே பரிணமைக்கிரமத்தினால் வித்திக்கின்றதாகவே ச்ருதி வெளியிடுகின்றது. இந்த க்ரமத்தை ஆது விகர்கள் சொல்லுகிறபடி விவரமாய்ச்சொல்ல ச்ருதிக்கு அவகாச

மில்லை. பதார்த்த சாஸ்தர நிர்வாஹத்தை ச்ருதி தன் க்ருத்யமாய் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏகவிஜ்ஞாநத்தினால் ஸர்வவிஜ்ஞாந ப்ரதி பத்தியை நிர்வாஹிக்கும் வாக்யங்கள் “சூகாஸா அாயாஃ வாயோ ராஓஃ” எனப் பரிஞ்ஞமலாதத்தை ஸங்க்ரஹமாக ஸாசித்துவிட்டன. பாங்சிமவித்வான்களும் ப்ராக்ருதவிகாரங்களில் பூர்வாவஸ் தைகளை ஆகாசபர்யந்தம் அனுமத்திருக்கிறார்கள். ஆகாயம் தொடக்கிப் பரிஞ்ஞமக் கிரமத்தை ச்ருதிக்கு விரோதமில்லாமல் அவர்கள் ஸாதிக்கிறார்களென்றே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். மூல ப்ருக்ருதி யுடன் அவிநாபூதமான சக்தியொன்றை அவர்கள் அனுமதித்து அது ப்ராக்ருதானுக்களின் பரஸ்பர ஸம்யோக வியோகங்களுக்கு ஹேது பூதங்களான சக்த்யதிசயங்களா பிருப்பதாக யோசிக்கிறார்கள். ப்ராக்ருத ஸங்காதங்களைக்காட்டிலும் தனியான சேதந வெளிருவன் அந்தரிந்திரியத்துக்கும் பாற்றயேந்திரியங்களுக்கும் அகோசரனை யிருப்பதால், அவனுடையவும் அதே காரணங்களி னால் ஈச்வரனுடையவும் அஸ்தித்வபுத்தி அஸ்மீசினமென்பது அவர்களுடைய மதமாகும்.

நாஸ்திகவாத நிரலங்.

- சாஸ்த்ர ப்ரமாணத்தினாலும் ஸம்யக்தர்க்காதுக்ரஹீத யுக்திகளினாலும் அஸ்மத் தேசிகாதிகள் நாஸ்திகவாதத்தை நிராகரித்திருக்கின்றனர். நாஸ்திகவாதம் இருக்கிறபடியாவது:— “வொசீராதி செவ்டி ராவிஷயங்கெ வூரு உதாநத்திதி விஶொஷதொ ஞாஹே” த | வொசீரா ஆறுபாலெ உருஹன்காரனாஹாவாக்ஸ சுநாவு ஹுரியாநம் நாஹே தூவ வூரும்” என்று. இதைக்குறித்துத் தான் ச்ருதியும் - “ செநவ வாஹா ந ஓநவா ஹாதுங்ஸகாந அகந்தாவதா | கஹீதிவூருவதொநாநாதுக்கயங்தாவமஹூதெ” என்று சொல்லிற்று.

அல்லது என்று சொல்லிக்காட்டுவது சாஸ்தரமே. ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு புத்பாத்யகோசரமாயிருத்தல் ஸமானம். ஆனபடியால் உபயாத்ம விஷயமான ப்ரமாணங்களை இங்கு எடுத்துக்காட்டலாம். ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலும்—

“**ஷ்டுதி தலைகூடியத்தானாது கீழொரும் வாய்வா இதுவாகவெதிர்பார்த்து சீர்க்காந்துபூண்டுதா**” என்றும்

“ யாதீகமொஹரா வாஹா இநவாங் வாவிஶெஷஷனா ।

ஐசூநிஜ்ஞாநவரிசெஷஷனா ॥ ”

என்றும் இருக்கிற ஜீலாத்ம ஸம்பந்தமான ப்ரமாணங்கள் ஜீவன் புத்யாத்யகோசரனென்பதை விளக்குகின்றன. “ கயலோதா கநகை ரோடு பாஹூஃபி காத்தி: பூஜூநவயநவாவ வனதெதலெழுா ஹ-நு தெலெழுவூசுவாய தாரெநுவாந-விதஶாதி । நபூபூதூவூ ஐசூவி ” என்று யாஜ்ஞாயவல்க்யரிடம் அவர் பார்யை மைத்ரேயி கேட்டு, பின்பு தன்னை அவர் மோஹத்தில் கொண்டுபோய் விட்ட தாய் சொன்னாள்.

அதற்கு அவர் “ நவாக்ரீ கஹம் ரோஹம் பூவீஷி கவி தாஸீவா கரோ கயலோதா கந-ஹி தியசிதூ ” என்றும், “ யெதெ ஆவவடு விஜாநாதி தாந் கெத விஜாநீயாக ” என்றும், விஜ்ஞா தார இரோ கெத விஜாநீயாக ” என்றும் உபதேசித்தது ஸர்வநாஸ்திக வாதத்துக்கும் ஸமாதாநமாகக்கூடும். விஜ்ஞாநாவின் ஸ்வரூபம் கொஞ்சமேனும் தெரியாமலிருக்கையில், அவன் ப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் வேற்றல்லன் என்னவும் ஒன்றைது. அவனுல் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட விஷயங்களுக்கு அஸ்தித்வத்தை ஒப்புக் கொண்டு ஒவ்வொரு ப்ரதிதியுடன் ஸ்வத்ஸ்வித்தனைய் ப்ரகாசித்துக்கொண்டு விஷயங்களையு மறிகின்றவனை இல்லையென்று சொல்வது நாஸ்திகவாதலக்ஷணம். ஆகவே பஸங்கி வித்யா பாரங்கதர்களான அநேக பஸங்கிமஜாதிய பண்டிதர்களைப்போல் தத்வித்பா விஷணுதர்களான அஸ்மத்தேசியபண்டிதர்களும் ஜீவேஸ்வரர்களுடைய அஸ்தித்வோபலப்தியை சாஸ்த்ரமுகத்தினுலும் யோகப்ரத்யக்ஷத்தினாலும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடுமென்பதை “ காலீதெழுவொவயுவை ஷக்வாவெத வொஹயாஃ ” என்று சுருதி நிர்த்தேசித்தது.

யோகிப்ரத்யக்ஷம்.

யோகமாவது

“ யாதா வணாடு வத்திழுகெத ஐசூநாநி இநவா வாஹ ।

வெ-சிபுஷ் ந விதெவூத தாலோஹாஃ பாலோ ஹதி ॥

தாமொக லிதிசுருபுதெ ஹிராதின்திய யாரணாங் ।

கஹுதி தூதாலவதி யொமொஹி பூலவாபுயளை”

என்று ச்ருதி வெளியிட்டபடி தத்காலம் தஸ்ஸாத்யம். ஆன படியால் ப்ராசிந்காலத்திப் பிழ்பங்க யோகிகளுடைய அனுபவம் நமக்கு ஶாஸ்தரம்போலே ப்ரமாணமாகிறது. ஒரு பஞ்சிம விதவான் ப்ரபஞ்சத்தை அதிகரமித்து, ஜங்கள் நம்புகிறதுபோல், ஈஸ்லரன் ஒருவன் இல்லை என்று ஸாதிக்க,

“நவிதூ ந விஜாந்தோ யமெயத தூநாசிவதூக |

கநூதேவ த அவிதி தாக கையோ கவிதி தாதயி |

யாவா நஹு-அதி தா யெதவா தஹு-தூதெ |

யந்தவா ந தூ-தெ யெதவா தஹு-தூதெ |

யாவா ந வஶு-தி யெத அக்டு-உவி வஶு-தி |

ததேவ பூ-ஹங்கு விஜி நெதி யதி த-வாலவதெ |

யலி தஹு-வெ வா-வெதே-தி த-ஹு-தெ வாவி ந-கு-தங்கு வெ |

வெது பூ-ஹங்கெணா ர-கு-வெ | விஜுது-தி விஜா-தா-தா |

நதது அக்டு ந-கு-தி நவா-நவதி நெநா த-ஹி |”

என்கிற கேளேபநிஷத் வாக்யங்களையும் “கஹுதி பூ-வதொ-
தூது கயங்ததூ-வறஹுதெ” என்கிற கடவல்லி வாக்யத்தை
யும் உதாஹரிக்கிறீர்கள். ஈஸ்லரனுடைய ஸ்வரூப ரூப குணங்கள்
ஸாதாரணமாய் மனுஷ்யர்களுடைய அந்தரிந்திரியங்களுக்கும்
பாலுமேங்கிரியங்களுக்கும் எட்டாத விஷயங்கள் என்று ச்ருதி
சொல்வதை யார் நிராகரிக்கப்போகின்றனர். ஆகையால் ச்ருதியில்
ஏல் ஈஸ்லரவிஷயமாய் நமக்குக்கிடைத்திருக்கிற அஸாதாரண
ஜ்ஞாநத்தை நாம் ஏன் அங்கீகரிக்கக்கூடாது?

மேலே விவரித்தவிதம் அந்யமதஸ்தர்களைக்காட்டிலும் நமக்
கேந்புட்டிருக்கும் விசேஷத்தை பஞ்சிமவிதவான்களும் நம் தே
சத்திய புத்திமான்களும் ஸ்மரிக்க வேண்டியவர்கள். அந்யதே
சத்தாருக் கரிதாகிய ஸ்ராந்தயநக்ரஹீதமான ப்ரமாண ஜ்ஞாநம்
நமக்கு ப்ரபலமாய் கிடைத்திருக்க ஆஸ்திகத்வத்தை விலக்கி

நிற்பது நம்மவர்களுக்குள் எவர்க்கும் ந்யாயமில்லை. ஆனாலும் தேசகால வைகுண்யத்தினாலும் ப்ராசீன கர்மவாஸங்களினாலும் ஸம்ஹர்க்க தோஷங்களையிட்டும் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்த பலர் பகவத் பராந்முகராய் இப்போது இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இங்க நிலைமையை என் அடைந்தார்களென்று விசாரித்தால், அதில் ஸம்ப்ரதாய ரக்ஷணத்தை வஹிக்கும் ஆசார்யர்களுக்கும் வஹிக்காத பண்டிதர்களுக்கும் கிஞ்சித் ஸஹகாரி காரணத்வம் ஏற்படும்.

ஆஸ்திகர்களின் க்ருத்யம்.

பதார்த்த சாஸ்த்ர விபுணர்களான பஸ்சிமவித்வான்கள் மொத்தமாக மதங்களை யெல்லாம் குறித்துச்சொல்லும் தூஷணங்களைப் பராமர்சியாமல் விடுவதும் உசிதமன்று. பரத்யக்ஷ சாஸ்த்ரவிருத்தமான அம்சங்கள் ஸர்வமத க்ரந்தங்களிலும் ஸம்பாவிதங்கள் தான். இதற்குத்தக்க ஸமாதாங்களை நம்முடைய பண்டிதர்கள் எடுத்துக்காட்டுவது நலம். மேலேசொன்ன தூஷணங்கள் ஸர்வமதங்களுக்கும் ஸமாநம். ஆனால்லூ பநிஷதமதத்தின் மேல் விசேஷமாக ஏற்மாட்டா. தூஷணங்களை ஆதரிக்கின்றவர்கள் எல்லா மதங்களையும் விலகி நிற்கின்றார்கள். அவர்களுக்குள் சிலர் எல்லா மதங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கிற ஈஸ்வராஸ்தித்வம் முதலர்ன சில அம்சங்களை மாத்திரம் ஒப்புக்கொண்டு மதங்களுக்குள்ள மூலப்ரமாணங்களையெல்லாம் ப்ரமாணங்களாக ஒப்புக்கொள்ளர்ம விருக்கிறார்கள். தூஷணங்க னேற்படும் காரணத்தினாலேயே ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரமாணத்வம் போய்விடாதென்று அவைகளுக்குச் சில உசிதமான பரிஹாரங்களைச் சொல்லிவிட்டு மதாபிமானத்தை அவலம்பிக்கின்ற பச்சிமவித்வான்கள் பலர். இவரை யொத்து நமது பண்டிதர்களும் தூஷணங்களைக்கேட்டுத் தக்கபரிஹாரங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

பஸ்சிமவித்வான்கள் அஜ்ஞார்களென்றும் அவர்கள் செய்திருக்கிற பதார்த்த தத்வ விசாரங்கள் அநுபாதேயமென்றும் சொல்லிவிடுவதினால் மாத்திரம் ஸமாதாநம் ஏற்படமாட்டாது. நம்முடைய கொள்கைகளுக்கு ஆடேஷபங்கள் கூறுபவனைக் கேலலம் தூஷித்தலாலும் ஒளதாவீடியத்தாலும் நிராகரித்து விட்டதாக வண்ணுமல் அவனை நமது தர்சங்த்தை ஸ்திரமாய் ஸ்தாபிக்க இன்னும் அவஸரம் கொடுக்கிற உபகாரகளுக் கென்னுதல் வேண்டும்.

“நாலி வெ நாலி நொ ஹாநி நாலி வெ நாலி கொ ஹதி”

என்று சொல்வதால் மட்டும் ஈப்பவராஸ்தித்வம் நிலைக்கமாட்டாது. ஆஸ்திக்யம் உலகத்தில் நிலைக்கவேண்டுமாகில் தத்தங்மதங்களுடைய மூலப்ரமாணங்கள் ஜீவிக்கவேண்டியது அவசியமாகும். ரயில் யந்திரம், கப்பல் யந்திரம், இவை முதலானவற்றையெர்த்து யுக்தியினால் ஈப்பவரனையும் ஜீவனையும் உண்டுபண்ணல் கூடுமோ? ஈப்பவரன் வேண்டுமாகில் அவனுக்கு சாஸ்த்ர யோநித் வம் அநிவார்யம்.

ஆஸ்திக லக்ஷணம்.

ஆஸ்திகதை பலருக்கு அவரவருடைய மதத்தைப்போல் ஜங்மவித்தம். ஈப்பவரபக்தியும் சாஸ்த்ரஜ்ஞாநமின்றி உண்டாகக் காண்கின்றோம். ஆனால் “ஸாகிஷாவங் நதெதா ஹகூர் ஶாஹூரா அஷ்விஜநாதூநம்” என்னும் வண்ணம் சாஸ்த்ர ஜ்ஞாநமின்றி ஈப்பவரனுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபவங்களை யதாவத்தாய் அறிவது கூடாதாகையால் யாவரும் யதாசக்தி ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை ஆசார்யமூலமாய்க் கேட்பது யுக்தம். ஜ்ஞாநமநுஷ்டாநத்தினால் ப்ரகாசிக்கும். “குஹாராஹ்நம் ந பாநஞி வெஞாஃ” என்று கேட்டிருக்கிறோம். ஆகலால் பஶ்சிம வித்யா ப்ரவேச மிருந்தாலும், நமது ப்ராசின வித்யாவாஸனையை யடைந்திருந்தாலும், ஆஸ்திகர்களுக்கு சாஸ்திரஜ்ஞானமும், ஸதநுஷ்டானமும், இருத்தல்வேண்டும். அவை யிருக்கையிலும் ச்ருதியினால் பால்யம் முதல் அநுஷ்டிக்க வேண்டியவையாய் விதிக்கப்பட்டபடி, ஸதயத்தில் நிலையும், தர்மத்தில் அயிருசியும், அஸத்யத்தில் நின்றும், அதர்மத்தில் நின்றும் விலகிந்தத்தலும் நம்மவர்களுக்கு ப்ரதி தினமும் அநுஸந்தேயமான விஷயங்கள். இது யாவர்களுக் தெரிந்ததே; இதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? என்னுமிடத்தில் ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபங்கமான விஷயமும் அடிக்கடி ஸ்மரிப்பித்தல் வேண்டுமாகில் அதைச் செய்வதே நன்மை. ஹாலிதூ ஶாவி தாக்களான ஆசார்யர்கள் தூர்லபர்களா யிருக்கிறார்கள். பகவதநுக்ரஹத்தை சிஷ்யர்களுக்குக் கிடைப்பிக்க ஸமர்த்தர்களாயினும், ததநுக்ரஹ ப்ரதீக்ஷைஞான சிஷ்யனுடைய பூர்வசரித்ரத்தை ப்ராயேண அவர்கள் சங்கிக்கிறதில்லை. முன்காலத்தில் ப்ராஹ்மணர்கள் ராஜாக்களாலும் ப்ரபுக்களினாலும் மாதரிக்கப் பட்டவர்களாய் தரு

ஜெஷ்வஸ்கதர்களாய், ஸ்வதர்மத்தில் நின்றும் கொஞ்சமேனும் தவறும் விருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட காலத்திலேயே மாந்யத்வம் கேவலம் விப்ரத்வ மாத்ரத்தினால் வித்திக்கமாட்டாதென்று கருதி, ஹவாஷி,

“ விபூராஷவமாஹஸஂதாஷ்டாஷி வாயாஷுநாஷுதஷாஷாத்திரா
ஷி | நிராஹமகாரிணீஃ ஶாத்தாஷி நாஷெவாஷி ரிராஹாஷ வகாஷு”

என்று கிருவள்ளும் பற்றும்படி பிருந்தது. இப்போது விப்ரர்களை ஆதரிக்கத்தக்க ராஜாக்களும் ப்ரபுக்களும் சசவிஷாண கல்பர்களாய் விட்டனர். ஆதலால் விப்ரனுக்கு நைஸர்க்கிகமாய் ஏற்பட்ட தாரித்ரியத்துக்கும், ஸத்யதர்மாதிகளுக்கும் ஸாமாநாதிகரண்யம் எவ்விதம் உண்டாகும்? தாரித்ரியம் விவாஹாதிகளுக்குமாத்ரம் ப்ரதிபந்தகமாவதில்லை. உபபத்தி யில்லாதவர்களுக்கும் குடும்ப வ்ருத்திக்கு உபரோதமில்லை. “கவாகாயடிஶதங்காஷு” ஹதி வ்யர்கள் தானுகவே ஏற்படுவார்கள். இவ்விதமாக ஸத்யவசனம், தர்மத்தில் புத்தி, இவற்றிற்கு அவசாசம் குறைகின்றது. காரண மிருந்து முதலில் இவற்றிற்கு லேரபம் ஸம்பவித்த போதிலும் காரணம் விலகினபிறகும் இவற்றின் த்யாகம் அதுவர்த்தித்து விற்கிறது. அந்த த்யாகத்தினால் அர்த்தார்ஜ்ஞ ஸெளசர்யங்களைக் கண்ட வர்கள் அர்த்தாபேகைஷி நிலைக்கும்வளாயிலும் ஸத்யதர்மத்யாகங்களையும் விடுகிறதில்லை. ஆகவே, “வதாங்வதி-யசிஷ்டாஷா - வதாஷா நபூரிஷிதவாஷி - யசிஷ்டாஷநபூரிஷிதவாஷி” என்றும், “ வதெஷா நாஹாஹவஸாஹெஷி ஷி குத்தா வதாஷி செவ ஜயதெநாநாஷி தாஷி, வதெஷாந வங்யாவிததொதெஷவயாநி” என்றும், “ ராசிங் வதாஷாகு-ஶி - காத்திரஸ் தாஷாக்க் சீஜீ-ஶி - கநாஷதாநெநா தாஷ-அவதி-ஶி ந வ வகெஷ்டாகதாவந - ராசெயா அநாஷாவிலா ஷிதெ - ராசெயாவிட்டு-ஹவாஷியசிஷ்டி-யசிஷ்டாஷா வதாங்வஸங்பஶ - காஷி-ஶி யசிஷ்டாஷா வதாநதாஷி” என்றும் ஏற்பட்ட பறை-ப்ரமாணங்கள் புஸ்தகாலங்காரமாய் மாத்ரமிருந்து விடலாமா? நம்மவர்களுக்குள் இவ்வசனங்கள் அவ்வண்ணமாகவே பிருக்கிறதென்று பரர்களிப் ப்ராயப் படுகிறார்கள். நம்மவர்களிலும் அப்படிப்பட்ட அபி

ப்ராயம் சிலிடம் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகையால் மேற்கூறிய வசனங்களை நம்மவர்கள் இப்போதிருப்பதைக்காட்டி ஒவ்வொரு சம் அதிகமாக ஆதரிப்பது பரம்பரையாக ஜஹி காருஷ்மிகங்களுக்கு பலூங்கிதமாய் உபகாரமாய் இருக்குமென்று விந்யத்துடன் விஜ்ஞாபநம் செய்து கொள்ளுகிறேன்.

ஸம்பரதாய ஸபையின் ப்ரயோஜாநம்.

இந்த ஸம்பரதாயஸபை உண்டான க்ரமத்தையும், இந்த மஹாஸங்கம் கூடிய க்ரமத்தையும் ஆலோசித்தால் ஜஞாதாக்களாயும் அநுஷ்டாதாக்களாயும், ஸத்யதர்ம ரதர்களாயும், வெகு ஸ்வா மிகள் இவ்விடம் எழுங்கறுளி யிருக்கின்றார்களென்று அடியேன் நிப்பசயிக்கிறேன். ஆகையால் நமது ஸபையும் ஸங்கமும் ஸ்வரசூத்திரத்துமாக ஏற்பட்டதாக எண்ணவேண்டியதே யன்றி, பரர்களுக்கு யாதொரு அஹித்தையும் உத்தேசித் துண்டாகவில்லை யென்று நம்புகிறேன். ஜஞாதாக்களாயும், தத்துக்குண சிஷ்டாசார யுக்தர்களாயும் ஸத்யதர்மாதிகளில் அபிருசி யுள்ளவர்களாயும், ஸத்ஸம்ப்ரதாயாபி வ்ருத்தியை அபேக்ஷித்தவர்களாயு மிருக்கிற பலூங்ஸ்வாமிகளால் அனுக்ரஹி க்கப்பட்ட ஸபையானது ஸர்வத்த அநுகூலபுத்தியைப் பண்ணுமே யொழிய ப்ராதிகூல்யத்தை ஸ்மீரணத்திலுங் கொள்ளாது. இவ்விதம் இந்த ஸபையைச்சேர்ந்த ஸப்யாளாவ்வொருவருக்கும் ஸபையினிடத்தே விரந்தர விச்வாஸ மனிறிக்கு ஸபைக்கு கேஷமம் நிலையாது. லோகத்தில் நாம் ஸாதாரணமாய்க் காணகிறபடியே நம் தர்சனத்தில் நமக்கு விச்வாஸம் உண்டாகுமாகில் பகவத்கடாசத்தும் நம்மிடம் வளருமென்று ஊஹி ப்பதற் கூடியில்லை. சில விடங்களில் கேவலாபி நிவேசம் தர்சன பக்ஷபாதத்திற்கு ஹேதுவாகிறது. இந்த அபிசிவேசம் பெரும் பாலும் ஸாராஸார விவேகாபாவத்தினால் உதிக்கிறது. இன்னும் சிலவிடங்களில் பரர்களிடம் வைசிவெவரா மொன்றே ஸ்வத்தர்சன விச்வாஸகாரணமாகி தத்தர்சன நிஷ்டர்களுக்குள் ஒற்றுமைக்கு அநுகூலமாகிறது. இவை யெல்லாம், ஆத்ம யாதாத்மய ஜஞாநம் அவித்யா திரோஹிதமாகி ப்ரகாச மற்றுப்போன அந்தரின்ரிய ஜன்யங்கள். அபிசிவேசத்தினு லுண்டாகும் தர்சன விச்வாஸமும் பரதவேஷத்தினால் தர்சன நிஷ்டர்களுக்குள் உண்டாகும் பரஸ் பர ஸ்நேஹமும் ஈப்பவர ப்ரீதி விஷயமாமென்று அடியேனுக்குத் தோற்றுவில்லை. சிலசில விடங்களில் தர்சன விச்வாஸமும் தர்சன ஸ்தர்களுக்குள் ஜகமத்யமும் வ்ருத்யுபாயங்களாய் பரினையிக்கப்

பார்க்கிறோம். அப்படிப் பட்டவர்களிடம் ஈப்ரவர விக்ரஹமும் சிந்திக்கத்தக்கதே. ஆதலால் ஸம்ப்ரதாயத்தில் விச்வாஸமானது விவேகத்தில் ஜனித்து, அனுஷ்டாநத்தால் நிலைத்து, ஸத்ய தர்மாதிக ளடியாய் பரஹும்ஸையின்றி வளர்ந்ததாகில் அதுதான் பகவத் பரிதிகரமாகிறது.

ஸம்ப்ரதாய பேதங்களால் த்வேஷம் கூடாது.

தத்காலத்தில் நமதேசத்தில், உபநிஷத், கிதை, ப்ரஹ்ம ஸுத்ரம், இவைகளை மூலப்ரமாணங்களாயும், பாராசர்யவ்யாஸர், ப்ரதமாசார்யராயும், அங்கீரிக்கப் பட்டின்டாயிருக்கும் ஸம்ப்ரதாயங்களாகேம். அவற்றுள் பரஸ்பரத்வேஷம் வருத்தியாயிருப்பது நம்முடைய தேசத்திற்கு கேழ்மாவஹமன்று. இந்த மத பேதங்கள் மதிபேதங்களை ஆச்சரியித்து உண்டானபடியாலும், மதிபேதங்கள் லோகத்தில் அநிவார்யமா யிருக்கிறபடியாலும், ஸ்வரக்ஷணர்த்தமாயும் பர நிரஸநத்தை உத்தேசித்தும் பிறந்த பறூ கரங்தங்கள் மதபேதங்களை இதுவரையில் நிவர்த்திக்காத காரணத்தையிட்டும், மதப் ப்ரயுக்தமான வைரங்கள் நமது தேசத்துக்கும் ப்ராஹ்மண ஸமூஹத்திற்கும் அநர்த்தாவஹமா யிருக்கிறதைக்குறித்தும், மதபேதமும் மதிபேதமும் லோக ஸ்வபாவ மென்று நிச்சயித்து, அதனடியாய் உண்டாகும் த்வேஷங்களை விலக்கி, எந்தெந்த கார்யங்களில், ஸர்வ சம்ப்ரதாயஸ்தர்களும் ஏக மநஸ்கராய் தேச கேழ்மார்த்தமாய் ப்ரவருத்திக்கலாமோ, அவற்றை ஸாதிப்பது எல்லோர்க்கும் கடமை.

பரமார்த்த தசையை எல்லோரு மபேக்ஷிப்பார்கள் என்பதில் ஸங்தேகமில்லை. பரமார்த்ததசையில் மனுஷ்யர்களுக்குள்ளா வது மற்ற வஸ்துக்களிலாவது, அந்தர்யாமியை மறந்து பேதபுத்தி செய்தல் ஹாஶியை உண்டுபண்ணும். ஸர்வாந்தராத்மாவான பரமாத்மாவி னநுஸந்தான ஸஹிதமாக விஷயப்ரதீதிகள் உண்டாக வேண்டி யிருக்கிறது. “வைவடு தா வராதாக யொடுருதூ ஸ்தநி வைவடுவெழ” என்றும், “ஐந்தூஸுரைதூஷாதே தீ ய ஒஹ நாதெவ வைஶ்வரி” என்றும் இருக்கிற ஸ்ருதி ப்ரமாணங்களைக்கொண்டும்,

“விஹார ஹவடுஹாதவஸு விஷோஹவடு விதங்ஜங்கு !

சூஷ்டவு தீநூதுவதூ உலைதேந விவகூடெணா !”

“ வொஹம் வைகுவம் வைவவடுதீத

ஓரத்தூவும் தரை ஹெதோஹம் ।

ஒத்ரிததெஷத வராஜவீயடுஃ

ததரை ஹெதம் பாசோகுதூவதி : ”

என்றுமள்ள, அநேகஸ்ம்ருதி ப்ரமாணங்களைக் கொண்டும், பேத தத்தில் புத்தி குறைவதற்கு முக்யமேஹதுவாய் நிற்கும் ஸர்வ சரா சரங்களுக்குள்ளும் அந்தராத்மாவாயும், நியந்தாவாயும், சேஷி யாயும் பகவான் நிற்கிறான் என்னும் ஜ்ஞானம் ஆத்மோஜ் ஜீவ நத்தை அபேக்ஷிக்கிற ஸகலர்களுக்கும் கூடணகாலமும் மறக்கத் தக்கதன்று.

“ வைவடு வலிதம் ஹுஹ தஜமாநிதி ஶாஞ் உவாவித -
ஹதம் ஹுஹ இதம்கூது - இலாநி ஹ-அதாநி - இதம்வைவடு யதய
இதா - யதூந வைவடுநனி ஹ-அதாநி சூததெநுவாநாவஸாதி
வைவடுல-அதெநு - வாதாநம் ததெநா விஜாநாவதெத ॥
வைவடுல-அத ஸ்தி தஂயொசியாங்ஹஜதி - சூதள வெதி வைவடுது
வூதியெநாதி யொந்தூந । வைவடுது தெதாரை ஹதிதாநா
வெபெத வைகூபு இநாயத சியு-தவா - வனதாவாதெவ மொ
கெவாவிது ஹாகுதூஃபி வாங்ஹாங் பரஃஹூதி । வனகாஞ்சலக்கி
தெநாவில்தெ யதவைவடுது தத்தூநனம் ” இத்யாதி ப்ரமாணங்களை
புத்தியில்கொண்டு ஸர்வத்ர அநுகூலமதியை முழுகூந்வானவன்
பண்ணவேண்டியவன்.

“ பலபேர் பலமதங்களை அபிமாநிக்கிறார்கள். எல்லாமதங்க
னும் ஸரியாயிருக்கக் கூடுமா? ஆபாதசூட மநபாயமாயிருக்கிற
நம் முடைய ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ஸமாநமாய் மற்றெருன்றை ஒப்
புக்கொள்ள இசையுமோ? இதர மதங்களை எல்லாம் நம் முடைய
ஷுப்வாசார்யர்கள் கண்டித்திருக்க வில்லையா? ‘ப்ரதிகூலரைக்
கண்டால் ஸர்ப்பாக்னிகளைக் கண்டாற்போல வெறுவி வர்த்திப்
பான். அநுபயரைக்கண்டால் காஷ்ட லோஷ்டாதிகளைக் கண்
டாற்போலே த்ருணவத்கரித்து வர்த்திப்பான்,’ என்று பரமாசார்
யன் திருவுள்ளமன்றே? ஸர்வத்ர ஆத்ம தர்சனத்தை அஸ்மத்
ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களைத் தவிர மற்றவர்களிடம் எவ்விதம் செய்

வது. பகவத் த்வேவதிகள், ஆசார்ய நிந்தனை செய்பவர்கள், இவர்கள் விஷயமாய் “யயாஸ்தி நிடங்கீயாக தெவதாந்தாந்திட்கால்” என்று வசநமில்லையா? ” இந்த ரீதியாக அநேக ப்ரஸங்கள் பிறக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் சில யோசனைகள் காலாநுகண்மாகச் செய்யவேண்டியதுண்டு. மதபேதமாவது, ஸம்ப்ரதாய பேதமாவது மனுத்யர்களுக்குள் இருக்கவேண்டிய ஒற்று மைக்கு விரோதமாக மாட்டாது. இப்படிப்பட்ட பேதங்களையிட்டு ஒரு தேசத்தார் ஜக்கியத்தை இழந்தாராகில், அதனால் ஐஹிகத்தல் ஸம்பவிக்கும் கடுக்கேடு யோசனைக் கெட்டக் கூடிய தன்று. இந்தக் கேட்டுக்கு அத்யந்த நிதர்சனம் நம்முடைய தேசந்தான். ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபங்கமாய் உத்கர்ஷம் யாதொரு ஸம்ப்ரதாயத்திற்கும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. தத்தத் ஸம்ப்ரதாயா பிமானிகள் அந்தந்த ஸம்ப்ரதாயத்தையே ஏற்றமாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஸம்ப்ரதாய பேதங்களும், மதபேதங்களும் போகாதென்று தெரிந்துகொண்டு ஒவ்வொருவரும் தங்கள்தங்கள் ஸம்ப்ரதாயத்தில் நிலைத்தவிச்வாஸம் கொண்டு நடக்க, இதரஸம்ப்ரதாய த்வேவஷங்களை விட்டுகிடவேண்டியது உசிதம். ப்ரதிகூலராவார் பகவத் தவிட்டுக்க என்று திருவுள்ள மாகையாலும் அந்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் தீர்க்காலோசனையில் பகவத்த்வேவதிகளாக ஏற்படமாட்டார்களாகையாலும், கேவலம் ஹிரண்யகசிபு, ராவணன், சிசுபாலன் இவர்கள் போன்றவர்களைத் தவிர மற்றவரை ப்ரதிகூலராகப் பாவித்தல் வேண்டியதில்லை. அதுபயர்கள் பகவத் ஸ்மரணமற்ற கேவலஸம்ஸாரிகள். பகவதாஜ்ஞா கைங்கர்ய பாதவேவநா காலங்களிலும், பகவத் தயாங் ஸமயத்திலும், கரங்தகாலகேஷப காலங்களிலும், கேவல ஸம்ஸாரிகள் ஸர்ஸர்க்காங்ரஹர்கள் என்று ஏற்படுமே யன்றி,

“கூடுதலா வவாகுல-நுதாநாம் செலி தூங்காணவாவு | ”
என்னும் கீதாவசனத்தாலும்,

“வவாகுல-நுதாகு தாத ஜாஞ்சாயே ஜாநயே |
வாஶாதுநி தொவிலெதி திதுாசிது காயா காதம் ||

குயாது லகவாநிஷ்டா-நி கியிவாநாது வாதி வஸி |

யதவாதோ யாஷிது செலி சாது-நா-பாதி வாய்க் காதம் || ”

என்கிற பூரி விஷ்ணுபுராண வசனங்களினாலும், ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் மதபேதங்களையிட்டு தவேஷங்கள் கூடாதென்பது வீணாகலாமோ? மித்ரபாவம் ஸர்வஜனங்களிடமும் எப்பொழுதும் பாராட்டவேண்டியது பாகவதன்கடமை.

ஸம்ப்ரதாய ரக்ஷணார்த்தமாக அந்யமதவிஷயமாய் ஆசார்யர்கள் ஸாதிக்தக் கிரந்தங்கள் நமக்கு உபாதேயமே; அப்படிப்பட்ட க்ரந்தங்களில்லாவிட்டால் ஸ்வஸம்ப்ரதாயத்தில் நிலைத்த நம்பிக்கையும் நீடித்த விச்வாஸமும் உண்டாவது கஷ்டம். பரமதுஷ்ணங்களும் தகர்த்தம் சிந்திக்கத் தக்கவைதான். ஆனால் இவை வாதிகளையிட்டு எழுதப்பட்டவை. ஸாதாரணமாக இதரமதாவஸம்பிகளையிட்டனர். வாதங்களே சின்றுபோன காலத்தில் வாதப்ரயுக்தமான தூஷணங்களுக்கு மிடமில்லை. தூஷணங்களுக்கு அவகாச மற்றவளவிலே “குதுவதுவடூலா-தாநி” என்கிற ஹிதவசநத்தை அனுஸாரிப்பதில் யாதொரு கண்டமுமில்லை. நமக்கு அத்யங்க ஸங்கிருஷ்ட ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கும் நமக்கும் இருக்கும் தத்காலவைஷம்யங்கள் நினைக்கக்கூடியவையன்று.

• “பூர்வார்ஷிகயீஸாரி வை ஹி நார்ஷாதுக்ஷா-உவொஞ்சாம்” என்னும் வாக்யத்தை யாவரும் எக்காலத்திலும் மறக்கக்கூடாது. சமயசோழிகளெல்லாங் தந்தெய்வு மெங்தெய்வுமென்று என்றால் தொடர்ந் தெதிர்வழக்கிடவும், ஸதா மெளனமாய் நிற்கும் ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரத்யக்ஷமாகி நமக்குள் விருக்கும் மதிவைஷயம்பங்களைப் போக்கப் போகின்றன?

“குஷாரு வதயாசிரத்துள தவாஞ்சா ஊயடுவாஞ்சவேக”

என்கிறபடியே ஆசார்யவான்களாயும்,

“குஷாயடாழிவைதொம வசியிகாசிதுராம நாஞ்சாழிவை”

என்கிறபடியே ஆசார்யர்கள் திருவடிகளிலே நிரந்தர பக்தர்களாயும். “வெள்ளைப்பரிமுகர் தேசிகர்” என உணர்ந்து ஆசார்யர்கள் திருவள்ளம்பற்றிய அவ்வவ்வர்த்தங்களை மிகவாதரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு அனுஸாரிக்க வேண்டியவர்களாயும், எல்லாவஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களு மிருக்க ப்ராப்தம்.

அங்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் நம்மையொத்து ஆசார்ய பக்திபண்ணுகிறவர்க ளாதலால், அதற்காக அவர்களிடத்தில் த்வே ஷபுத்திக்குஹேஹுவில்லை. மதவிஷயங்களில் எதுவரையில் அவர்களுடன் கலக்கலாமோ; அதுவரையில் அவர்களுடன் ஒத்துவர்த்தி ப்பதேயசிகமாகும். இதரவிஷயங்களில் எல்லா ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்குள் ஞம் ஸ்நேஹம் வ்ருத்தியடைவது யாவருக்கும் ஹித கரமானதே; இதைநாமெல்லோரும் மறவாமலிருப்பதை இந்தநாட்டின் கேஷமம் ஆசரயித்து நிற்கிறது.

ஸ்ரீ ஸங்கிதி ஸம்ப்ரதாயம்.

ஸ்ரீ மதாதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களாக நாம் இவ்விடம் கூடியிருக்கிறோம். அந்தமஹா தேசிக னுக்கும் சிகமாந்தமஹா தேசிகனுக்கும் ஸம்ப்ரதாய பேதம் கொஞ்சமேனுமில்லை. “ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தின் ரஸமுரைப்போன்” என்றும் ‘ரஹஸ்யம் முப்பத்திரண்டும் ரவித்துரைத்தான்’ என்றும் விருதுகள் ஸ்ரீ ஆகிவண் சடகோப மஹாதேசிகனுக்கு அநாதியாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸம்ப்ரதாயஸ்தரெல்லாரும் ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் ப்ரதமாசார்யன் திருவடிஸம்பந்தத்தை விலக்கக் கூடியவர்களன்று. இது போலவே ஷஷ்டபராங்குச ஸ்வாமி ஸம்பந்தமும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஸ்வாமிகாலம் வரையில் தேசிகன் ஸம்ப்ரதாயத்தில் பேதமில்லை. பின்னும் பறைகாலம் வரைக்கும் ஸம்ப்ரதாயம் ஒன்றூய் வளர்ந்து ஆசார்ய பரம்பரையில் மாத்ரம் பேதமுன்டாகி நின்றது. இது இப்படிநிற்க, சிலவிஷயங்களில் அபிப்ராயபேதம் ஆசார்யர்களுக்குள் உண்டான காரணத்தால் ஏக ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டர்களுக்குள் பரஸ்பரம் த்வேஷமாவது, ஒளதாவீங்யமாவது உண்டாதல் நன்மை பயக்குமோ? சிலவித்வான்கள் அதயல்பமான சில அபிப்ராய பேதங்களையிட்டு க்ரந்தங்களை ப்ரசரப்படுத்தி த்வேஷங்கள் ஊர்ஜிதமாகும்படி செய்திருக்கிறார்கள். தேசிகன் திருவடிகளில் நிலைத்த பக்தியடையவர்கள் இத்தன்மை ஸம்ப்ரதாய பேதங்களில் நோக்குவைக்கக் கூடாது. ஜ்ஞாதாக்கள் பலர் சேர்ந்து ஒரு விஷயத்தைப் பராமர்சிக்கும் போது அபிப்ராயபேதங்கள் அவசியம் ஸம்பவிக்கும். ஸம்ப்ரதாயங்களில் ஒற்றுமைக்குக் காரணங்களைத் தூக்கிக்காட்டி பேதகாரணங்களைப் புறங்காட்டி வர்த்திப்பது பாகவதர்களுக்கு முக்யதர்மம்.

(இன்னும் வரும்.)

ஞி:

ஸ்ரீ சதுப்போகி விவரணம்.

(தொடர்ச்சி.)

—००३००—

ஸாஞாநக்ஞஹாவிலகுதி பாரிஃயதூ^{வூ} ஹ ரா-உவங் ஹமெராஃ
இ-உத்து ஹு-ஹ ததொவி ததீ^{தீ} யதாஂ ரா-உவங் யதீ^{தீ})
ஒ-உதஂ | யாநாநாநி யயாஹ-உவங் விஹாதொ ரா-உவானி
ஹவ-உானி தாநாநாஹ-உ ஹெஹாநா-உவ ரா-உவவிலவெவ
நா-உாஹெஹாவ-உஹாநி தெ || ச ||

இந்த ஸ்ரோகத்தில், பகவானுக்கு ஸஹதர்மசாரினியான பிராட்டி அவரை ஒருகாலும்விட்டு விலகி நிற்பதில்லை யென்பதும் அவரைப்போல் பிராட்டியும் முக்தர்களினால் முக்யமாய் அடையப்பட வேண்டியவளைன்றும் சொல்லப்படுகிறது.

ஸாஞாநக்ஞ உஹாவிலகுதி - இது ரூபமென்பதற்கு விசேஷணம். ஸாஞமாவது விகாரங்களுக்கு ப்ரஸக்தி யில்லாம் விருத்தல். மற்ற சேதநர்களின் ஸ்வரூபம்போல் ஜஞாநஸக்கோச விகாஸங்களுள்ளதா யிராமலிருத்தல். சுநக்ஞமாவது தேசத்தினும் காலத்தினாலும் ஸ்வரூபத்தினாலும் அளவற்றதாயிருத்தல். இந்த இடத்தில் இல்லையென்றும் இந்தக்காலத்தில் இல்லை என்றும், இவ்வளவுதான் என்றும் வரையறுத்தல் கூடாமலிருத்தல். உஹாவிலகுதி - மஹத்தாய், அதாவது பெரியவைகளாயுள்ள, விழுதிகளை, அதாவது - நித்யவிழுதி, லீலாவிழுதி என்கிற இரண்டு வஸ்துவர்க்கங்களையும் தனக்கு அடங்கின ஐஸ்வர்யமாயுள்ளது. பகவானுக்குச் சேஷமான இரண்டு விழுதிகளும் பிராட்டிக்கும் சேஷமென்றபடி. பாரா - ஸர்வோத்திருஷ்டமாயுள்ளது.

வூஹ - மிகப்பெரிதான். யசை ராதுவங் ஹரோஃ - பகவானுடைய ஸ்வரூபமும். இங்கு பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை, அதாவது ஸத்ய ஜ்ஞாநாந்தாதி குணயுக்தீமாய் ஸ்ருதிப்ரவித்தமான ஸ்வரூபத்தை ரூபஶப்தம் சொல்லுகிறது, மேல் ரூபஶப்தம் விக்ரஹ க்களைச் சொல்லுகிறது, என்று விபாகம். ஹரோஃ - ஆச்சிரிதர்களின் தோழங்களைப் போக்கடிக்கிற பகவானுடைய. “வூஹானைஃஇ ஆரா-ஆரா-ஓ வ யதி வா-ஞை-லை-வஹ | நிட்டூஹா ஹா-தெ யஹா தஹா-ஐ-ரி ரி-தீ-யடு-தெ ||” என்கிற ஹரிசப்தத்தின் புராணங்கிருக்தியை யநுஸரித்து, எல்லாரையும், எல்லாவற்றையும், ப்ரளயகாலங்களில் ஸம்ஹரிக்கிற, என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

இனி பகவானுடைய தில்யமங்களவிக்ரஹங்களைச் சொல்லப் பகுந்து, முதலில், ச்ருதியிலும் பகவத்சாஸ்த்ரத்திலும் ப்ரவித்தமான பராருபத்தைச் சொல்லுகிறோம். தகொடவி - முன்சொன்ன ஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும். தகுதி யதா - பகவானுக்கு மிகவும் உகப்பான. வெளங்தர்ய வெளகுமார்யாதி குணங்களுள்ள தாகையால் இந்தப்பராருபம் தன்ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிலும் ப்ரீதிக்கு விஷயமாக மென்றபடி. ஒழுதூ - ஸ்பர்ஶம், ரூபம்முதலான குணங்களுள்ள தாகையால் இந்தரியங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமான. அன்றிக்கே அளவிடக்கூடியதாய் ஸ்ரீவைகுண்டமாகிற ஸ்தாந விசேஷத்தில் நித்யர்களாலும் முக்தர்களாலும் ப்ரதயக்கீரிக்கக் கூடியதான் வூஹ - ப்ரநஹத்தாயும் ப்ரநஹமனைகுணமுள்ளதாயுமான, அதாவது பெரிதாயும் ஆச்சிரிதர்களின் புத்தி விகாஸத்துக்குக் காரணமுமான. சக்தூஹா-தாநாதுவங் - ஸங்கி வேச குணங்களினாலும் சேஷ்டா ஸாமர்த்தயங்களினாலும் மிகவும் ஆப்சர்யகரமானரூபம். முன்சொன்னபடி இது பராருபத்தைச் சொல்லுகிறது.

இந்தப் பராருபத்திலிருந்து விஜ்ரும்பிதங்களான வ்யூஹ, விபவ, அந்தர்யாமி, அர்ச்சா ரூபங்களை மேல் சொல்லுகிறது. யாநாநாநாநி வைவாணி ராதுவாணி - மற்ற எல்லா ஆவிர்ப்

பாவங்களிலும் ப்ரவித்தமான ரூபங்களும், யஶாவஸாவும் விழ ரதுகி - கர்மவஸ்யரன்றிக்கே “ வெஹாஷுஹி தா விசிதொ ரா தெஹும்” என்கிறபடி தண்ணீச்சையாலே தன் ஸ்வபாவங்களையொன்றையும் விடாமல் க்ரீடார்த்தமாய் அவதாரம் செய்கிற பகவானுடைய ரூபங்க ளெவல்வளவோ அவ்வளவும். வெஹு : - உனக்கு அஸாதாரணமான. தெ சுநாராதுவாராவுவிலெவீ : - அந்தந்த சரீரங்களுக்கு பரதவ ஸெளங்தர்யாதி குணங்களால் அதுரூபமாயுள்ள உன்னுடைய ரூபங்களினால். ஹாஜோவை ஹாநி - நன்றாய் ஆவிங்கனம் செய்யப்பட்டனவென்று. சுநாரா : - பங்குதி ஸ்ம்ருதிகளை யறிந்த மஹாங்கள் சொல்லுகிறார்கள். பகவானுடைய ஜ்ஞாநாந்த ஸ்வரூபத்துக்கு அதுரூபமாய் லக்ஷ்மி க்கு ஸ்வரூபமும், பராரூபத்துக்கு ஸத்ருஶமான இவருளை விகரமும், அவதார ரூபங்களுக்கு அதுரூபமான வீதா ருக்மிண் யாதி விக்ரஹங்களும் உண்டாயிருப்பதினால், பிராட்டியை விட்டுப் பிரிந்த ஸ்வரூபமாவது ரூபமாவது ஒன்றும் பகவானுக்கு இல்லை, என்ற தாயிற்று. உபாபதசையில் பகவானைப்பயமின்றி எல்லோரும் நெருங்கும்படியையும், ப்ராப்தி தசையில் பாலும் சர்க்கரையும் கலந்தாற்போல் போக்யமாய் இருக்கும் படியையும் ‘ஹாஜோவை-ஏஷ’ சப்தம் ஸ-உசிப்பிக்கிறது. பகவான் ஸ்வயம் போக்யனு யிருக்கச்செய்தேயும், ஸர்வாவஸ்தையிலும் லக்ஷ்மீ ஷஶி ஷ்டாய் இருப்பதினால் அவன் அத்யந்த போக்யனு யிருக்கிறபடி யை இந்த பங்கோகம் சொல்லிற்று. இதை “நிதெதுவெஷாஜ-நாதா” “விதெஹா : பூர்ணவாயிடி” என்றும், “வெகாங்கெந்தாவரையொகை ஶ்ரீயாஹாஜ-குஜ-நாதத்தி : ” என்றும், ‘ராவவ கெஹலவக்ஷவீதாரா-க்ஷினீக்ருஜ-ஜநாதி’ என்றும் ப்ரமாணங்கள் கொல்லுகின்றன. ‘ஒண்டெடாடியாள் திருமகனும் நீடிமே நிலா நிற்ப’ என்றும், ‘நின் திருவருஞும் பங்கயத்தாள் திருவருஞும்’ என்றும், ‘அகலகில்லே னிறையுமென் றலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா’ என்றும், இருக்கிற ஆழ்வார் பாசுரங்களும் இந்த வர்த்தத்தையே தெரிவிக்கின்றன.

ஆக இந்த நான்கு ஸ்ரோகங்களாலும், பகவானுக்கு ஏற்பட்ட ஸ்வாமித்வம், ஸள்ளப்யம், மோக்ஷ ப்ரத்தவம், ப்ராப்யத்வம் ஆகிற நான்கு ஸ்வபாவங்களிலும் லக்ஷ்மீக்கு அநுரூபமான ஆகாரங்களினால் பிரியாத ஸம்பந்தமுண்டென்று சொல்லப்பட்டது; அர்த்தாத், லக்ஷ்மீத்தவம் பகவானுகிய நாராயணனுக்கு அசித்தைப்போலவும் சித்தைப்போலவும் அப்ருதக்வித்த விசேஷணமாயும், ஸ்வயம் சேதநரூபமாயும், மற்ற சேதநர்களைப்போலன்றிக்கே உபய விழுகிக்கும் சேவித்வமுள்ளதாயும், பகவானுக்குப்பத்தீ ஸ்தாநீயமாயும், பகவானை ஆச்சரயிக்கும் சேதநர்களுக்கு அவரை அனுநூகுவதில் பயத்தை விவர்த்தித்து, அவர்களின் மேல் பகவானுக்குள்ள நிக்ரஹ புத்தியைச் சமநம்செய்து அநுகூவிப்பதால் புருஷகார ரூபமாயும், பகவானுடைய ஸ்ரஷ்டி ஸ்திதி ஸ்மர்ஹார கார்யங்களிலும் அவதார கார்யங்களிலும் ஸஹகாரிய மான ஓர் தத்வம் என்றதாயிற்று.

ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரர் ஸம்ப்ரதாயங்கள் எல்லாத்திலும் லக்ஷ்மீக்குப் புருஷகாரத்வம் நிர்விவாதமாய் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகிறது. இதை ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் ‘தொக்ஷவுடுதெ லடவதி தீர்மைக்குண்ணாம் வடிகதயா வனஷா திழுதீதி வைவடுவூதி’ என்று அநுக்ரஹித்திருக்கிறார். புருஷகாரமாவது, “ஸாபேக்ஷ னன புருஷனுக்கு அபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கவல்ல சேதநன் அபிகம்யனுகைக்கு உபாயமாக வரிக்கப்பட்ட சேதநாந்தரம்” என்று ஆசார்யன்வாக்யம். இந்தப் புருஷகாரத்துக்கு ப்ரமாணங்கள்,

கயடுவுல்ஹாவாவாநா-ஞாந மொகாஞ்சுவிடிஹா-ஞா-குதி வி: |

ஸா-தஞ்சுவா-தஞ்சுவவஸங்விஜி: வடிகாயடுாவயுங்வந: ||

என்கிற காரிகையால் ஸங்கரஹிக்கப் பட்டன. இதனாந்தம் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் தவயாதி காரத்தில் விஶாதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புருஷகாரத்துக்கு அநுகூலமான குணங்களை ‘ஸ்ரீ’ ஸாப்த நிர்வசனாவஸரத்தில் முன்பே சொன்னேனும். ‘விவேஷாராஷ்டிராதவாயிதீ’ என்கிறது முதலான வாக்யங்களிற் சொன்ன லக்ஷ்மீக்குப் பகவானுடன் ஏற்பட்ட நித்யமோகம்

‘ஸ்ரீமத்’ ஶப்தத்தில் ப்ரத்யத்தாலும் சொல்லப்பட்டது. இந்த நித்யயோகம் உபாயதசையிலும் பலதசையிலும் விலகாமல் நிற்பது. ஆகையால் பிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வமும் அதற்கு கருகுண மான நித்பயோகமும் பரத்வ ஸளவப்ப ஸதாநுக்ரஹமயத்வாதி குணயோகங்களும் நிராகேஷபமாய் ப்ரமாண வித்தங்களா யிருக்கின்றன.

ஸ்ரீபாஷ்யக்காரர் ஸட்ப்ரதாயத்தை அனுஸரிக்காத சிலர் பிராட்டியின் ஸ்வரூபத்திலும் குணங்களிலும் பலவிதமான விப்ரதிபத்திகளைச் செய்கிறார்கள். அவைகளை ஸங்கரஹமாய்க் கொல்லி அவைகள் அநாதரணீயங்களென்று மாத்ரம் இங்கே சொல்லுகிறோம்.

சிலர் ஸக்தமீ என்பது ஓர் சேதநவஸ்தா அல்லவென்றும் பகவானுடைய ஓர் சக்திவிசேஷத்தையே ஸக்தமீ யென்று சொல்வதென்றும் கூறுகிறார்கள். சிலர் ஸக்தமீ என்பது பகவானுக்கு விதேயமான ப்ரக்ருதி தானென்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு ‘ஐநூதாதீகா ஶக்திவை பூர்க்குதிரிஷ்டுதெ | வெவை நாஇவை ஹெஹேஹு-ஹுக்கீஃப் ஸ்ரீரிதி கயூதெ’ என்கிற ப்ரமாணத்தை யும் உதாஹரிக்கிறார்கள். சிலர் பகவானுடைய வித்யையே ஸக்தமி யென்கிறார்கள். வேறு சிலர் பகவான் அஸூரமொஹநததுக்காக எடுத்த ஸ்த்ரீரூபமே ஸக்தமி யாகையால் அவளை பின்மான சேதநமாகச் சொல்வது ஸரியல்லவென்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றும் சிலர் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தின் ஒருபாகமே கார்யார்த்தமாய் ஸ்த்ரீரூபமாய் ஸக்தமீ என்று பேர்கொண்டது என்று என்னுகிறார்கள். இன்னும் ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபமே பரினமித்து ஸ்ரீரூபமாகிறதென்று சிலரும், ஏதோ உபாதிபேதத்தினால் ப்ரஹ்மமே ஸ்த்ரீயாகவும் புருஷனாகவும் வ்யவஹரிக்கப்படுகிறதென்று சிலரும் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பக்ஷங்களெல்லாம் ஈம்மாசார் யர்களால் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குக் காரணம் ஸக்தமியை சேதநாந்தரமாயும் விஷ்ணு பத்நியாயும் சொல்லுகிற வ்யக்தார்த்தமானீ ஸ்ராந்தி ஸ்மருதி வாக்யங்களிருப்பதுதான். ‘ஹீ-ஶுதெ அக்ஷிஶாவதூள்’, ‘விசௌாஃப் ஸ்ரீராந்தவாயிடி’, முதலான வரக்யங்கள் இங்கே அனுஸந்தேயங்கள்.

பிராட்டியின் உபயவிடுகி சேஷத்வத்தையும் புருஷகாரத் வத்தையும் அப்யுபகமம்செய்து அவனுக்கு ஈஸ்வரீத்வத்தையும் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ ப்ரதத்வாதிகளையும் ஒப்புக்கொள்ளாத சில ஆசார்யர்கள் அவளை அனுவென்றும் அவனுக்கு விபுத்வம் சொல்லும் வாக்யங்கள் ஓர் பாக்தி விசேஷத்தினால் விகாஸமுண்டாகி சில காலங்களில் விபுபோல் இருப்பதைச் சொல்லுகின்றன வென்றும், அவனுக்கு ஜீவர்களுக்குப்போல் பகவத் பாரதந்திரியமும் சேஷத்வமும் இருப்பதினால் ஸாமாந்ய ஜீவர்களுக்கு மேற்பட்ட, பகவானுக்கு அஸாதாரண திசயாவஹமான, ஓர் ஜீவத்தவமே அவளென்றும், பகவங்நித்யேச்சையால் ஏற்பட்டிருக்கும் நித்ய யோகமும் புருஷகாரத்வமும் இந்த ஜீவஸ்வபாவத்துக்கு விரோதிக்காதென்றும் அபிப்ராயப் படுகிறார்கள். இவர்கள் அபிப்ராயத்தில் இதற்குமேல் சொல்லும் விபுத்வாதி விபவங்களெல்லாம் ஸ்துதி பரங்களென்று தாத்பர்யம். இந்த அனுத்வபக்கம் ஸ்ரீ விகாராந்த மஹாதேசிகன் திருவுள்ளத்துக்கு இசைந்ததில்லையென்று ஸ்வபமாய்ச் சொல்லலாம். தத்வத்ரயாதிகாரதில், இவ்வீரவரன், ‘நிடெ தூவெஷா ஜஷாதா’^{ஜஷாதா}, ‘விசௌ^{வா}ஸ்ரீஶாவாயிடீ’ இத்யாதிகளின்பழையே ஸர்வா வஸ்தையிலும் ஸபதநீகனுயக்கொண்டு இருக்கும்” என்றும், “தண்டரத்வமும் புருஷகாரத்வாதிகளும் எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் கூருக விபஜித்த வ்யாபாரங்கள்” என்றும் இருக்கிற வாக்யங்களும் அவைகளின் ப்ரகரணமும் பிராட்டி ஈஸ்வரகோடிப்ரவிஷ்டையென்றும், மேற்சொன்ன தண்டரத்வாதி விபக்த தர்மங்கள் தவிர மற்ற விபுத்வமும் ஜகத்காரணத்வ, மோக்ஷப்ரதத்வ, ப்ரதாந ப்ராப்யத்வங்களும் பகவானுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஸமாநமென்றும் ஸ்வரஸமாய்ச் சொல்லுகின்றன. இந்த வ்யாக்யாநத்துக்கு ஆலம்பங்மான சதுரி ஸ்லோகி பாஷ்யத்திலும் “நநாலூவத வாவடிசாக்ஷபூஷ்கூம்” என்று ஆகோஷபித்து, “கெலைவும்” என்று நிஷேதித்து, மேல் க்ரங்தத்தில் “ஸங்஖ாராண்டுவதாரினீ” “ஹவஹங்காவஹாரினீ” “விசாதி மாதாயிடீ” என்றும் நாமநிர்த்தேசங்களைச் சொல்லி ‘பூர்க்குதவிஜிஃ’, என்று முடிக்கையால், ஆசார்யனுக்கு லக்ஷ்மீ மோக்ஷப்ரதை என்றும்

பக்ஷமே ஹ்ருதயங்கம மென்று வ்யக்தமாகிறது. ‘வரிப்பு
ண்டா நாலவ பூஞாநவங்கறுவை ஹவதவை வெஸுவ வா
வைத்தீகவைவதி யாபூரீணங்வதா’ என்கிற தடஸ்தம்
போலிருக்கும் வாக்யமும் இதராபிப்ரயத்துக்குக் கௌரவாபா
தகமாக மாத்ரம் தோன்றுகிறது. பிராட்டியை ஈட்டவர்கோடியில்
சேர்த்து பகவானுடன் ஸமாநப்ரபாவையாய்ச் சொன்னால் ஈப்ப
வரத்வித்வமும் பகவான் ‘நிலைஷுயிக’ ரென்கிற ப்ரமா
ணத்துக்கு விரோதமும் வாராதோவென்று கேட்கில், இதற்குப்
பரிஹாரம் பத்நீ என்கிற நிர்த்தேசத்தால்வரும் பதிபாரதந்திர
யத்தால் வித்தம். “நாநயொலிழுதெவரா” “வங்கத
குஹிவொழிதள்”, “உலயாயிவாநாவெகங் சொழிகூங்”

“ உக்குாவுக்கிலுத் தீர்வி கூப்புவங்கொ
வுரையுத்தீர்வாவுத்தா வாவி வைந்து |
தயாவி வாயாரணீசுத்துக்கும்
பீர்வீஸமொகெட்டுளவு வைத்தக்கொட்டு ”

எனக்கு நயாயவித்தாஞ்ஜநத்தில் உதாஹரித்த ப்ரமாண வாக்யங்களும் இங்கே அனுஸங்கேயங்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

விட்ட நூதாவன்.

ஸ்ரீ�.

மதுராந்தக மஹாஸங்கம்.

அக்ராஸநாதிபதியின் உபஸம்ஹாரம்.

சென்ற டிஸம்பர்மீ 27 - ம் தேதி ராத்ரி ஸாமார் 8 - மணிக்கு உபங்யாஸங்களின் முடிவில் டிவான் பஹநார். ஸ்ரீமான். டி. டி. ரங்காசாரியர் ஸ்வாமி பின்வருமாறு உபங்யவித்து மஹாஸங்கத்தைத் தலைக்கட்டினர்.

மஹாரங்களே,

நமது மஹாஸங்கத்தின் மூன்றாவது ஸம்வத்ஸரோத்ஸவ வைபவம் ஒரு வாறு முடிவுக்கு வந்தது. இந்த வர்ஷோத்ஸவத்தைக்குறித்து ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் நூற்றை என்பதற்கு ஸர்வத்ர ஸ்மரணம் உண்டாகாதவண்ணம் தேசகால ப்ரயுக்தமான குறைவுகளைத் திரஸ்கரித்து இவ்விடம் அதிதிகளாய் எழுந்தருளிய அசேஷஷ்வாமிகளும் ஸர்வவிதத்தாலும் தருப்தர்களாகும்படி ஆதிரித்து ஸம்ப்ரதாய வருத்திக்கு உபகரித்த ரிஸப்ஷன் கமிட்டியாரிகளாகிய ஸ்ரீமதுராந்தக ஸ்வாமிகளுக்கு நாமணைவரும் ஸபையாரை முன்னிட்டுக்கொண்டு வங்கத மனிக்கின்றேம். அந்த ஸ்வாமிகளில். விசேஷஷனை ஸ்ரீ. உபய. மாடபுசி - திருவேங்கடாசாரியரும், அன்னப்பிள்ளை திருவேங்கடாசாரியரும், க்ராமமுனிசிப் ராகவாசாரியரும், பள்ளிப்பட்டு திருவேங்கடாசாரியரும் நம்மால் ஸதா ஸ்மரிக்கத்தக்கவர்கள். இந்த ஸங்கத்தின் ச்ரேயஸ் ஸைத் திருவுள்ளம்பற்றி இதைச்சேர்ந்த மஹாத்ஸவம் பரிமளிக்கவேணுமென்கிற அதுக்ரஹமூர்வமாய் ஸ்ரீமதுராந்தகம் அஹாபிலமடத்தை ததியாராதனத்துக்கு ரிஸப்பதன் கமிட்டியாருக்கு உதவிய ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு நம்முடைய டியோட்டியஸ் ப்ரமாணங்களை நிவேதகம் செய்கிறேன்.

ஜ்ஞாதாக்களான பஹாஸ்வாமிகள் இவ்விடம் எழுந்தருளி வேதாந்த விசாரத்தையும் பகவத்குன்றுபவத்தையும் விஷயீகரித்து ஸ்ரீமந்நாராயண அடைய திவ்யபாதாரவிந்தக்களில் ஏகாந்த பக்தராயிருப்பவர்க்கு ஓமருதயங்கமமாகப் பல உபங்யாஸங்களைப் பண்ணினதற்கு ஸபையாருக்கு ப்ரதிதியாக அடியேன் மிகுந்த க்ருதஜ்ஞதையைப் பாராட்டுகிறேன். ஸவகார்யங்களைத் தவிர்த்து ஸபாப்ரயுக்தமாய் நடர்த்துவருகிற இந்த வர்ஷோத்ஸவத்தைச் சிறப்பிக்கக்கருதி எழுந்தருளின ஸ்வாமிகளைவர்க்கும் ஸபையாரின் வந்தநத்தை அடியேன் விஜ்ஞாபகம் செய்துகொள்ளுகிறேன், இந்த ஸதாநத்துக்கு ஸர்வ

விதத்திலும் அங்ரூயிருக்கும் அடியேனை ஒரு பதார்த்தமாய்க்கொண்டு அந்த அங்ரூதையையே அங்ரூதையாய் அப்புபகமம் பண்ணி அடியேனிடம் ப்ரகாசித்த தோகங்களைப் பாராட்டாமல் இந்த ஸங்கத்தின் மேன்மையையே முக்யமாய் யோசித்து, இது சிரவிக்ளம்பூயும் யாவர்க்கு மாஹ்லாதகரமாயும் நடந்தேறும்படி அதுக்ரவித்த ஸர்வஸ்வாமிகளுக்கும் வூவறவூ கூகூல் ப்ரனுமை செய்கிறேன்.

ஸபையின் நிரந்தரமான உத்யோகம் ஸங்கத்தின் நிரந்தரமான ஆங்கத்துக்கு ஹேதுவாகிறது. இப்படி ஜ்ஞாநாதிசய ப்ரகாசத்தையும் உபந்யாஸ ஸௌஷ்டவத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்த ஸ்வாமிகளுக்கு இந்த விசேஷங்கள் மேன்மேலும் வருத்தியடைய வேண்டுமென்கிற விப்வாஸத்தை ஸர்வேச்வரன் உண்டுபள்ள வேணுமென்பதே ஸபையாருடைய கருத்து. லோகத்திற்கு விதமான வ்யாபாரங்கள் ப்ராயேண ஏதேனுமொரு ஆச்சரியமின்றி நடைபெறமாட்டா. ஸர்வஸியந்தாவைப்பற்றிவரும் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளும் அவனுடைய திவ்யகுணங்களை எடுத்துக்காட்டும் த்தஸம்பந்தமான கதைகளும் அவனையொத்து அநாதியாக நிற்கின்றன. ஸமஸ்தகல்யாண குணஸ்வரூபனுயும் ஸ்வரூப்திலேசத்தால் ஸர்வஷுதங்களையும் வ்யாபித்துத் தரிக்கின்றவனுயும், அசேஷாஜகத்துக்கும் விதத்தையே அவலம்பித்துப் ப்ரபந்நர்களுக்கு ஸதா அனுபவயோக்யமாய்க் கர்மஶிமித்த மன்றிக்கே ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே திருவள்ளுமகந்த பலதிவ்யாவதாரங்களைச் செய்பவனுடுமிருக்கும் புருஷோத்தமன் விஷயமான ஜ்ஞாநபக்திகளுக்கும் திவ்யசரித்ரங்களுக்கும் ஆதியாவது அந்தமாவது ஊஹிக்க்கூடியதன்று. ‘இதிக்ஷயாநிவதாகே நஷ்டானும் மாண்கந்தயாச’ ஆதலால் இவையற்றுப் போமென்று நமக்குச் சோக காரணமாகாது. இவற்றைத்தாம் அடைந்துபவித்து இதரர்களுக்கும் அவற்றின் அனுபவத்தைத் தரவல்ல மஹாத்மாக்கள் குறைகின்றார்களென்பதே நமக்குப்பயத்தைக் கொடுக்கிறது. உபநிஷத்து, கிதை இவைஸம் பந்தமான உபந்யாஸங்களுக்கும் ஹரிக்கதைகளுக்கும் ராஜதாநியிலும் பெரியபட்டணங்களிலும் தத்காலம் குறையில்லையென்று ஆகோஷபிக்கக்கூடும்.

வண்ணிவெத ராய உகாவுப-டண்டூ தண் உவீஷி ஸ்வவூயா ।

குதூ ஸஂவஸ்ய-து ஸஂவஸ்ய-து பாராவகாஸ்ரீகூது தி ॥

என்கிற நின்தைக்கு இங்கு நடந்த உபந்யாஸங்களும் கதையும் டூர்ணமாய் விலக்கானவை என்பதை ப்ராஜ்ஞர்கள் அறியவேண்டும்.

* கிளாநவுத பருாத கபொயூயந ஹயபி-டு வாவுாஸ்ரெஹர ஜைவ ஹீாயய குதூவார்டாஃ । புராய் வரா பாராஷி தெ கூஜி தெந்து யாணா ० வா த-நா அவுத த-நா தவா து த-நா ஹாங்காநா ० ।

என்று ஸ்ரீபாகவத வசநமிருக்கிறது. ஆனபடியால் மஹாத்மாக்களை மேலே குறித்த பாகவதாக்ரேஸர்கள் நமது நன்னூட்டில் பெருகவும் அவர்களுபங்யாஸங்களால் ஸ்ரீவைசுண்ட கதாஸாகதயைப்பலரும்பருகவும், வேண்டியப்ரயதங்களை, ஸ்ரீபகவத் ராமர்ஜு ஸிகமாந்த மஹாதேசிக ஸ்ராக்ஷி தமான ஸம்ப்ரதாயத்தை ஆச்சரயமாகக்கொண்டு, நமது ஸபையார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ஸமுதாயா சார்யரான ஸ்ரீ ஆசிவன்ஶட்கோப மஹாதேசிகன் அதுக்ரவித்த ஆஸ்தாநத்தினுடைய வும், அந்த ஆஸ்தாநம் எந்த திவ்யதேசத்தை ஆச்சரயித்து உண்டானதோ அந்த ஸ்ரீமத் அஹோவிலத்தினுடையவும், அந்த ஆஸ்தாந சிர்வாஹும் செய்யும் ஸ்வாமிகள் எந்தெந்த திவ்யதேசங்களின் தர்மபரிபாலந்தை அங்கீகரித்திருக்கிறார்களோ அந்த திவ்யதேசங்களி னுடையவும் ச்ரேயஸ்ஸையும் ஸபையார் ஆதுஷங்கிகமாய் பார்த்திக்கிறார்கள். எவ்விதத்தாலாவது மடத்தை ஆச்சரயித்தும் திவ்யதேசங்களை ஆச்சரயித்தும் பகவத் கைங்கர்யங்கள் யதாவத்தாய் நடக்கவேண்டியதையும் அப்படிப்பட்ட கைங்கர்யங்கள் ஜ்ஞாங் பக்தி வைராக்யாதி ஸம்பந்நர்களான ஸ்வாமிகளின் ஸம்ருதத்தியன்றி உண்டாகமாட்டா வாகையால் அப்படிப்பட்ட ஸ்வாமிகள் ஸம்ருதத்தியையும், அவர்களுடைய தேவையாத்தை ச்ரமமின்றி நடக்கவேண்டியதையையும் உத்தேசித்தே ஸபையார் யத்சபரர்களா மிருக்கின்றனர். ‘தவஷு ஹா மஹிஷயா’ எதிரு

ஒந்தாரணாகாஹி டி’, என்னும் வண்ணம் ஜ்ஞாங்கிரியாபஜங் ஸம்பத்துடன்கூடிய ஸ்வாமிகள் தாத்ருஶ ஸம்பத்தால் இந்தஸுபைக்கு உபகரிக்குத்தக்கவர்கள். ஐஹிகத்தில் உபபந்நர்களான ஸ்வாமிகள் த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால் ஸபையை ரக்ஷிக்கத்தக்கவர்கள். ‘சூராங்ஶஸ்துரா’ வெறு ஓாக்ஷி ணாதாரா’, என்னும் பொதுவான வார்த்தைக்கு அபவாதத்தை, அதாவது, இலக்காகாமலிருத்தலே நம்ஸம்ப்ரதாயத்தை அபிமாநித்த ஸ்வாமிகள் தேடவேண்டு மென்பது அடியேன் ப்ரார்த்தனை.

ஸ்வாமிகள் உற்றுதயத்தில் அதுப்ரவேசித்து ஸ்வகர்மத்தில் சிமித்தமாத்ரமா மிருகதும்படி அடியேனை ஆஜ்ஞாபித்து ஸ்வகுண சேஷ்டிதங்களை ஸ்வபக்தர்களைக்கொண்டு விஸ்தாரமாக வெளிப்படுத்தி இந்தஸுங்கத்தை ஸ்வயமே உபகர்மத்து உபஸ்மஹாரம்செய்த ஶரண்யைன நாம்ஸதாஸ்மரிக்கத்தக்கவர்கள். தத்ஸ்மரணத்தைச் சில புராண ஸ்ரோகங்களால் செய்கிறேன்.

யவிந்றுஹஸி தி நட்யாதி நாகை, ஹஸைஷாஹி யானி தாந
வியோ, யது நிவெஸி தாது தி நவோ ஹராஹோவி ஹராஹோ
கூட்டுக்கோ, தி கோதை வெவிதை நட்யாபாம் வோஹாது நாகை
யூயம் கிள் விது யது யது பாதி விமயம் தது நாகை வாத கீத்து

த த || யங்கு ஹரா வாரா சினங்கு ராதூரி ராதம் ஹாநா திலிசெவு
ஹுசெவு, வெகெடை ஹாங்வாடு குருதீவாநிசிசெலாந்தாயங்தி யங்
த
ஹாசிஹா : புராநர வலித தத்தெந ஒநஹா வஶாங்கி யங மொ
நிதம் யஹாங்கதம் ந வழாங்குஹாராஹார உணா தெவாய தகெவே
நுதி : ||

யஹு குடு ஹாகுசு புருக்டு வு காஸம்
ய

யஹவஞ்சுக்ருதா ந அ வஙவஞ்சுதம் !

விளங் யத்தெஸா தாவிஸ ஹெதா :
அ

நதீஹா தகெவே வாராஷ்டாத்தீய !

இப்படிக் கேவலம் பகவத்திவ்ய குணங்களினுடையவும் திவ்யசேஷந்தி
தங்களினுடையவும் புருக்காவெஸ்காராநுவமாய்ப் பரிணமித்த மஹாஸங்
கத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்வாமிகளைக்குறித்தும் இந்தவிதயங்களை
வேதாந்த தீபிகை மூலமா யறியப்போகிற ஸ்வாமிகளைக்குறித்தும்,

ஓஹிதா சித்தபை ரணா ஹெயபது : பாஹாங !

குயயபுத்துரீங்கிதரு : தாஷ்டு : அ ராகிதி அ !

தெஷாங் வதத பாகாநரா ஹஜிதாங் பீதிவாநுவஞ்சன !

தாவிலி வூஷியொமங் தம் பெற தீரைவபயாங்கி தெ !

தெஷா விவாநாக்யோயங் இஹ கீசுகாநஜிங் தகிங் !

நாசயாதிரு : தூ ஹாவஹு : ஜீதை நீதெவந ஹாஹுதா !

என அவனே திருவள்ளம்பற்றி யிருக்கிறபடியால் மஹர்விகளால் அதுக்ர
ஹிக்கப்பட்ட பல்ஸ்ருதியை ஸ்மரிப்பித்து முடிக்கிறேன்.

ய வெவகீதாங் ஹரிதீயவோ ஹமரா : காயா : ஹாங்குரா :
கூயந்தீய காயிந : ஸுணீத ஹக்குரா ஸுவபெதயோஸதீ : ஜநா
ஞ்செநாட வாஹா : ஹாங்குரு பூவீதி வீதி ! தவிவு பு வெநந ஹகார
ஸாங்கா : புவளை கிங் அாஞ்சலம் தாஹிராம : அவாதூந : கூநாகு
ஞ்சுரா ஹஜிதாங் மாஹாஸுயம் ஹயம் விபதெத ஹமதி : வாரா : வாரா :

மதுராந்தக மஹாஸங்கம்.

அபார காருண்ய நிதியான பூரி லக்ஷ்மீந்ருவிமத்துவன் கடாசதை வீச்சனைத் தால் பூரி அஹோபிளமடத்துச் சித்யப் பையின் மூன்றாவது மஹாஸங்கம் பூரி மதுராந்தகத்தில் சென்ற டிசம்பர்மீ 25, 26, 27 - ம் தேதிகளில் பூரி வழே கிர்த்திவந்தமான க்ரமத்தை அதுவரித்து மிகவும் சிறப்பாகவும் எல் லோர்க்கும் ஆஹலாதகரமாகவும் சிறைவேற்றிற்று. 24 - ம் தேதி பகவிலேயே ஸபாத்யக்ஷரான பூர்மான். ராஜகோபாலாசார்யரும், கார்யதர்சி பூர்மான். சித்தார். வி. ராஜகோபாலாசார்யரும், கிர்வாஹ கமட்டியில் அங்கத்தினராய் ஏற்கெனவே இந்த மஹா ஸங்கத்துக்காக மதுராந்தகத்துக்குவங்கு ஏற்பாடுகள் செய்த பூர்மான். வி. ராகவாசார்யரும் இன்னும் சிலரும் மதுராந்தகத்துக்குவங்குவிட்டனர். ராத்திரி சுமார் 8 - மணிக்கும் சபையில் அதிக்ருதர்களும் மதுராந்தகத்தார்களாகிய அன்னப்பிள்ளை திருவேங்கடாசாரியர் முதலான ரிஸ்பிஷன் கமிட்டி மெம்பர்களும் ஸங்கத்துக்கு அக்ராஸாதிபதியாக வரிக்கப்பட்ட பூர்மான். டிவான். பஹதூர். டி. டி. ரங்காசார்யர் வரவை எதிர்பார்த்து ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் சேர்த்தார்கள். திருவனூரிலிருந்து ரெயிலில் பூர்மான். ரங்காசார்யர் எழுந்தருளவே, முன் சொன்னவர்கள் எல்லாரும் அந்த ஸ்வாமியை வாத்யகோஷத்துடன் மிக உத்ஸாஹமாய் ஊருக்குள் எழுந்தருளப்பண்ணி அந்த ஸ்வாமிக்கு உத்திவிஷ்டமான விடுதியில் கொண்டுபோய் விட்டனர்.

செவ்வாய்க்கிழமை இரவிலும் புதன் காலையிலும் வெளியிடங்களிலிருந்து சபை அங்கத்தினர்களும் சபையின் ப்ரவ்ருத்தியிலும் ஸம்ப்ரதாய வருத்தியிலும் சீர்த்தார்களுக்கான வெகு ஸ்வாமிகளும் எழுந்தருளிக்கொண்டிருந்தார்கள். புதன் காலையில் பூரி ஆழகியசிங்கர் அதுமதியால் மஹாஸங்கத்தீபாராதந்துக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிவிஸ்தாரமாயும் பூரி ஆதிவண்சடகோப ஸ்வாமியினுடைய ஸாந்தித்யத்தினால் மஹாஸுமுமான மடத்தில் திருப்திகரமாய் யாவர்க்கும் ததியாராதநம் நடந்தபிறகு, எல்லோரும் மதுரங்க கைவெள்கூல் கட்டிடத்தில் விஸ்தாரமானவும் அழகாயுமூள் எழுந்தாலில் சேர்த்தனர். சபைக்கு அங்கத்தினர்களாகவும் அதிதிகளாகவும் உபஞ்யாஸப்ரவணத்தில் கேளாதுக முன்னவாகளாகவும் வந்திருந்தவர்கள் 300 - பேர்களுக்குக் குறைவில்லை. அப்படி வந்தவர்களில் உபஞ்யாஸங்கள் செய்வதாய் ஒப்புக்கொண்ட பூரி. உபய. திருப்பதி தேசிகாசார்யர், திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணசார்யர், சேடலூர் நரவிமஹாசாரியர், புதநங்கோட்டகம் பூரிவாஸாசார்யர், ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசாரியர், நடாதூர். க்ருஷ்ணமாசாரியர் முதலான பலமாண்ணாகவைராக்யாதுஷ்டாங் நிதிகளான வைதிக ஸ்வாமிகளும் எ. வி. கோபாலாசார்யர், வேலூர் க்ருஷ்ணமாசார்யர், தஞ்சாவூர் கோதண்டராமய்யங்கார், பெங்களூர். கருடாசார்யர், அவிஸ்டெண்டு கம்மிதனராயிருந்து பென்வதன் பெற்றவராயிருக்கிற பங்களூர். தாராயணய்யங்கார், மதுரா. எஸ். டி. க்ருஷ்ணய்யங்கார் சென்னை டி. ஏ. ரா

விம் ஹய்யங்கார், 'சேலம் துரைஸாமி அய்யங்கார், புரோதத்தார் ரெங்கா சார்யர் முதலான ப்ரளடர்களான பல வெளிக்காரர்களும் வந்திருந்தார்கள். இந்த ஸங்கத்துக்கு உவது நடவது. தினங்களிலும் கூர்மம். ஸ்ரீ ரங்காசார்யர், கட்டம் ரெங்காசார்யர் முதலான பல ப்ரடுக்கள் எழுந்தருளினார்கள்.

சுமார் 12-மணிக்கு எல்லோரும் சேர்ந்த உடனே ஸ்ரீ உபய. மாடடுசி. திருவேங்கடாசாரிபார் ஸாதரமாக எல்லோருக்கும் ஸ்வரவளித்தார். பிறகு சபார்த்யக்ஷர். ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாசார்யர் உசிதமான வசங்களால் ஸ்ரீமான் ரங்காசார்யரா அக்ராஸநாதிபதியாக விருக்கவேண்டினர். இதை எல்லோரும் கரகோஷத்துடன் அங்கீரிக்க, அந்தஸ்வாமி அக்ராஸநந்தை அலங்கரித்தனர். உடனே அக்ராஸநாதிபதி ஸ்ரீமான் சேலம். விஜயராகவா சார்யரிடமிருந்துவந்த ஒரு பத்ரிகையை விஜ்ஞாபநம் செய்தார். அதில் இந்த ஸபையில் தனக்கு இருக்கும் விஸ்வாஸமும் தன்னால் வரக்கூடாத விஷ யத்தில் வருத்தமும் இந்த மஹாஸங்கம் சிறப்புடன் நடக்கவேணுமென்கிற ஆஸ்தையும் ஸ்ரீமான் விஜயராகவாசார்யரால் நன்றாய் விவரிக்கப்பட்டிருந்தன. கோனேரி ராஜபுரம் வீரராகவாசார்யர் முதலான இன்னும் சில ஸ்வாமிகளால் அனுப்பப்பட்ட அதுமோதந பத்ரிகைகளும் கார்யதர்சியால் விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டன. இதற்குப்பிறகு அக்ராஸநாதிபதி தன் உபந்யாஸத்திற்கு முற்பட, இந்த தேசத்துக்குச் சில மஹாபாகிகளால் ஏற்பட்ட ஓர் அவமான கரமான துக்கத்தைத் தெரிவித்தார். அதாவது மீற்முடைய சீர்பெற்ற சக்கரவர்த்திக்கு ப்ரதிகிதியான லார்ட் ஹார்டின்குச் சமீர் பத்ரி யும் புது ராஜதானியான டில்லிக்கரை அலங்கரிக்க உத்தேசித்து ப்ரதமப் ப்ரவேசம் செய்யுக் காலத்தில் யாரோ ஒரு துக்கடன் ஓர் ஸ்ரீமாங்காரமான யந்தரத்தை அவர் ஏறியிருந்த யானைக்கெதிராகப் போட்டதாகவும் அதனால் கூட இருந்தவர்களில் ஒரு ஜமேதார் இறக்கவும் ராஜப்ரதிகிதிக ஞாக்கு தேகத்தில் காயம்பட்டு யானையை நிறுத்தி ஆஸ்திரியில்போய் வர ருடைய கடுந்துக்கத்தையும் இந்த க்ஞரமான பாபிலத்தில் சேர்ந்த அனைவருடைய கொபத்தையும், ராஜப்ரதிகிதி யவர்களுக்கு சீக்ரம் உடம்பு ஸ்வஸ்தமாகி நம்மை ஸாகமாய் அவர் பரிபாலித்து வரவேணுமென்று பகவானுக்கு காம் செய்யும் ப்ரார்த்தனையையும் காட்டி ஓர் தந்தி விண்ணப்பம் ஸங்கத்திலிருந்து அனுப்பப்படவேணுமென்றும் பிரஸ்தாவித்தார். இதைக்கேட்ட அனைவரும் இது அவச்ய கர்த்தவ்யமென்று சம்மதிக்க உடனே ப்ரதிகிதியின் அந்த ரங்க கார்யதர்சிக்கு மேற்சொன்ன விஷயங்களாடங்கிய ஓர் தந்தி அனுப்பப் பட்டது. இதற்குமேலே சென்னப்பட்டனத்துக்குச் சென்ற மாசத்தில் புதி தாய்* கவர்னராகவங்கு நம்முடைய கேழமத்தைக்கருதிப் பரிபாலித்துவரும் லார்ட் பெண்டலண்டுதுகொக்கும் அவர் பார்யைக்கும் நாம் நல்வரவு கூற வேண்டுமென்று அக்ராஸநாதிபதி சொல்ல அப்படியே எல்லாரும் அனுமதி த்து அந்த விஷயமாயும் ஒரு தந்தி கொடுக்கப்பட்டது.

பிறகு அக்ராஸாதிபதி அவருடைய விசேஷமான பாண்டித்யத்தை யும் வித்தாந்தாபிமானத்தையும் விளக்கும் ஓர் உபந்யாஸத்தைச் செய்தார். அதில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கரும் சிவ்யர்களும் ஸங்கிதி ஸம்ப்ரதாயாபி வருத்திக்குச் செய்யவேண்டிய கார்யங்களும் பொதுவாப் ஆஸ்திகதை வருத்தியடையச் செய்யவேண்டிய கார்யங்களும் நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டன. நம்முடைய ஸ்ருத்யது குணமான வித்தாந்தம் பாஸ்சாத்யர்கள் ஸிர்த்தாரணம் செய்திருக்கும் பரினுமோதத்தை ஏற்றுக்கொண்டதென்றும் ஆதுங்காஸ்திகவாதங்கள் யுக்திக்கும் ப்ரமாணங்களுக்கும் விருத்தங்களென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. நம்முடைய வித்தாந்தம் யோகதசையில் மஹர்விகளால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்ட தத்வாரத்தங்களடங்கியதாகையால் அது மிகவும் ஆதாரணீயமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஸத்யம், தர்மம், சூத்தயை, ஸமத்ர்சமம் முதலான நற்குணங்கள் எப்போதும் ஆஸ்திகர்கள்பக்கல் இருக்கவேண்டுமென்றும் ஸம்ப்ரதாய பேதத்தால் விரோதங்கள் கூடாதென்றும் இதர ஸம்ப்ரதாயத்வேஷமில்லாத ஸம்பிரதாயாபிமானமே ஸ்ரலாக்யமென்றும் சொல்லப்பட்டது. தத்காலம் ஸம்பிரதாய வருத்திக்குச் சிவ்யஸபை அவஸ்யாபேக்ஷிதமென்றும் ஸபை ஏற்படாவிட்டால் ஸம்ப்ரதாயம் நாமமாத்ராவ வசேஷமாய் ஆய்விடுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஸபையாருக்கு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஆதுகூல்யம் அவசியம் கிடைக்கவேண்டியதென்றும் இந்த விஷயத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஒளதாவலிஸ்யம் அயுக்தமென்றும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. பெருமாள் ஸங்கிதிகளில் அர்ச்சகாதிகள் அபசாராவஹமான கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாதென்றும் அப்படிச் செய்வதனால் உண்டாகும் குறைகளை ஆஸ்திகர்கள் உபேக்ஷிக்காமல் ஸிவரத்திக்க வேணுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இன்னும் பலவிதமான யிதோபதேசங்களைச் செய்து ஸர்வச்ரோதாக்களுக்கும் ஆங்காவஹமாய் மிகவும் அபிந்தநீயமாயிருந்து உபந்யாஸத்தை அக்ராஸாதிபதி சொல்லி முடித்தார். பிறகு ஸ்ரீமான். வாஸுதேவாசார்யர், ஸ்ரீ அஹோவிலமடத்தையும் ஸங்கிதி சிவ்யர்கள் இனிச் செய்யவேண்டிய கார்யங்களையும் பற்றி விஸ்தாரமாய் உபந்யவித்து நம்முடைய மடமென்றும் ஆஸ்தானம் பகவத் கருபையால் ஜ்ஞாநாதுஷ்டாந ஸம்பங்கர்களாயும் வருத்தர்களாயும் விரக்தியுள்ளவர்களாயுமூல் ஸ்வாமிகளாலேயே ஸிரவலிக்கத்தகுந்த தாகையாலும் பித்ருபுத்ர பரம்பரையாய் வரும் ஆசார்யபங்க்தியில் ஜ்ஞாநாதுஷ்டாந நுவருத்தி வித்தமென்று சொல்லமுடியா தாகையாலும் இந்த ஜ்ஞாநக்குறைவு முதலான ஸம்பாவிதங்களைக் கணிசித்தே இந்த ஆஸ்தாநம் ஏற்பட்டிருப்பதாலும் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்திலும் நல்ல ஸ்வாமிகள் ஆஸ்தாநத்துக்கு எழுந்தருளாமல் போனால் அது சிவ்யர்களின் தெளர்ப்பாக்யம் என்றும் அந்த ஸம்பவங்கள் ஏற்படும் காலங்களில் சிவ்யர்கள் உசிதமாய் ஸங்கங்களைச் சேர்த்து தங்களுக்குத் தோன்றும் சீர்திருத்தங்களை ஸ்வாமிகள் ஸங்கிதியில் விஜ்ஞாபகம் செய்யவேண்டியது அவஸ்ய கர்த்தவ்யமென்றும் இன்னும் பலவாறுஞ் நல்ல யுக்தி களையும் அபிப்ராயங்களையும் தெளிவாயும் வாசகதாடியும் ஸ்ரீ அழகியசிங்க

ரிடத்தில் இருக்கவேண்டிய ப்ரதிபத்திக்குக் குறைவில்லாமலே கேட்டவர்கள் எல்லோரும் சிரக்கம்பம்பண்ணி அப்புபகம் செய்யும்படியான விதமாய் உபங்யவித்தார்.

இது முடிந்தவுடன் ஸ்ரீமான். கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்யர் ஸ்வாமி விசித்டாத்வைத்ததைப்பற்றி 1½ - மணி ஸாவகாசம் உபங்யாஸம் செய்தார். அந்த ஸ்வாமியும் தன் விசேஷமான பாண்டித்யத்துக்கு அனுசூணமாய், த்வைதம், அத்வைதம், விசித்டாத்வைதம் ஆகிய மூன்று மதங்களிலிருக்கும் தாரதம் யங்களைச் சில வேதாந்தாதிகரணங்களினுல் எடுத்துக்காட்டி, மூமுடைய ஸ்ரீ பாஷ்யத்துக்கு ஸாத்ராதுகண்யம் மிகவும் ஸரளமாய் ஏற்பட்டிருக்கிற தென்றும், இதரமதங்கள் ஸாத்ரங்களின் முக்யார்த்தங்களைப் பல விடங்களில் விடவேண்டியதாயிருக்கிறதென்றும், தான் காசி முதலான விடங்களுக்குச் சமீபத்தில் எழுந்தருளினகாலத்தில் ஸ்ரீ சிகமாந்த மஹாதேசிகன் க்ரங்த ஸம்பந்தமான உபங்யாஸங்கள் பல விடங்களில் செய்ததாயும், அத்யாதர மாய் பல வடக்கு தேசத்திய வித்வான்கள் கேட்டுவந்ததாயும், மூம் ஸம்ப்ரதாயங்கள் எல்லாம் ஏக ஸம்பரதாயங்களென்றும், உடாநீஞ்சு ந பேதங்கள் சிரிபந்தங்களென்றும் இன்னும் பலரூவிதமாக ஸரளவசனங்களினுல் உபங்யவித்தார். இத்துடன் ஸங்கத்துக்குக் கொஞ்சம் விராமம் கொடுப்பது அவசியமென்று அக்ராஸனுதிபதி சொல்ல, ஸங்கம் கலைந்தது.

பிறகு அரைமணிக்கெல்லாம் ஏற்கெனவே ஸதஸ்ஸாக்கு எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீ. உபய. வித்வான். திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்ய நாராயணசாரியர் ஸ்வாமி ப்ரதமோத்திவ்தமான ஸ்ருதி கிதை யெல்கிற விஷயத்தைப் பார்க்கிறும் ஆசார்ய சித்யபாவும் என்னும் விதையம் ஸதஸ்வின் ரீதிக்கு அனுசூணம் என்று திருவள்ளம்பற்றி அந்த விதையத்தைப்பற்றி அஸ்தமயம் வரையில் உபங்யவித்தார். இந்த ஸ்வாமி “வார்ஷிகாவூகாஸு கைநூ விதாங் பூராஹூணோ நிவெடுஷீயாஸு” என்பது முதலான ஸ்ருதி வாக்யங்களை விதைய வாக்யமாய்ச்செய்துகொண்டு அதிசிபுணமாயும் விசேஷ அர்த்த ஸம்பூர்ணமாயும் வைபரத்யகாஷ்டையைத் தரித்ததாயும் விசித்ரார்த்தங்களினுலும் லோக பரிசுதங்களான உதாஹரணங்களினுலும் ச்ரோதாக்களின் மனஸ்ஸாக்களை ஆகர்வதித்து அம்ருதவர்த்தம்போன்ற வசந ப்ரவாஹத்தினால் அம்யாத்ருஸமான ஸௌவித்யத்தை உண்டுபண்ணினார். இதைக்கேட்ட ஸங்கம் ஏக மனஸ்ஸாய் இப்படிப்பட்ட வசநங்களை நிறுத்துவது அஸந்யமென்று என்னினதால் அதையறிந்த ஸபாத்யக்ஞரான ஸ்ரீமான். ராஜகோபாலாசார்யர் ஸந்த்யா நந்தரூம் இந்த உபங்யாஸத்தை டடத்தி ப்ரக்ருத ஸ்ருதி விவரணத்தைத்தலைக்கட்டவேணும் என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமியை ட்ரார்த்தித்தார். இதை உடனே ஸ்வாமி அப்புபகமம் செய்ய ஸபை கொஞ்சம் கலைந்து மறுபடி ஏழை மணிக்கெல்லாம் ஒளத்ஸாக்ய பரிதர்களாய் எல்லோரும் சேர்ந்தனர். ஸ்ரீ ஸ்வாமி பிறகு முன்போலவே ஆஹலாதகரமான வ்யாக்யா

நத்தைச்செய்து “ சூயாடலை வா பூ-ஹஜி ஜகுவாவா ” என்னும் ப்ரதம வாக்தரத்தின் விஷயமான மேற் சொன்ன ச்ருதியை பாஸர்களும் எளிதில் அறியும்படியும் புரூக்தியை யபேக்ஷிக்காத வைசத்யத்துடனும் ப்ரஸங்கித்து எல்லோரையும் ஆங்கிப்பித்தார்.

மறுநாள் 1-மணிக்கு ஸங்கம் மறுபடியும் சேர்ந்தது. ஸ்ரீமான். எ. வி. கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி “ வைவடுவூலிழங்பூ ஹு ” என்னும் வாக்யத் தில் உபகரமித்த ஶாண்டில்யவிதயையப்பற்றி உபங்யவித்தார். ஸ்ரீ பாஷ்யம், ஸ்ருத்ப்ரகாசிகை, பாமதி, நயமழுகமாவிகை, தத்வமார்த்தாண்டம் முதலான ப்ளொடக்ரங்களில் அவருக்குண்டாயிருக்கும் விஶதமான ஜஞாநத்தைத் தெரிவித்து, வங்கிருந்த விதவான்களுக்கு மிகுந்த மனோலாஸ்ததை உண்டு பண்ணினார். லொகிக வ்யாபாரங்களிருக்கச் செய்தேயும் துருஹமான விஷயத்தில் இந்த ஸ்வாமி பாண்டித்யம் ஸம்பாதித்திருப்பது எல்லோர்க்கும் விஸ்மயத்தை உண்டுபண்ணிற்ற. இதற்குப் பிறகு ஸ்ரீமான். ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்யர்ஸ்வாமி ஸ்ரீ நிகமாந்த தேசிகன் கவிதை விஷயமாய்த்தான் உபங்யவிக்க விரும்புவதாய் ஸாதிக்க அபிவை பாணபட்ட ரென்று பிருதும் காவ்யரசனையில் துரீணதையுமுள் இந்த ஸ்வாமியின் வசநத்தை எல்லாரும் அநுமோதித்தார்கள். உடனே அந்த ஸ்வாமி யாதவாப்யதயம், ஹம்ஸாங்கேதசம், ஸங்கல்பஸ்ரூபமோதயம் முதலான காவ்யஸ்லோகங்களை உதாஹரித்து ஸ்ரீ காளிதாஸகவிதைக்குப் பலவித்தில் ஏற்றம் ஸர்வஸம்ப்ரதி பன்னமாயிருந்தும் பல ஸந்தர்ப்பங்களில் நிகமாந்த தேசிகன் திறமைக்கு அது ஸத்ருஶமாகாதென்று எல்லோரும் எண்ணும்படி ப்ரஸங்கித்து ஆஹ்லாதத்தை உண்டுபண்ணினார். ஸ்ரீமான் புத்தங்கோட்டம் ஸ்ரீவிவாஹாசார்புர் மோகந் ஸ்வரூப விஷயமான உபங்யாஸம் இந்த இரண்டாவது தினத்தி லேயே நடந்தது. அதில் அந்த ஸ்வாமி சார்வாக, பெளத்த, ஜெந, ந்யாய வைசேவிகாதி தர்சங்களில் மோகந் ஸ்வரூப விஷயமான அபிப்ராயங்களை உபங்யவித்து அவைகள் அயுக்திக்கொண்டும் பலத்தில் மந்தங்களைன்றும் சொல்லி அத்வைதிக்குநூடைய ப்ரக்ரியையும் ப்ரமாணவிருத்தமென்று காட்டி கம் வித்தாந்தத்தின் மோகந் விஷய நிர்த்தாரணங்கள் ஸர்வ ப்ரமாணதூகுணங்களைன்றும் எடுத்து ஸாதித்தார். இந்த விஷயமும் துருஹமான ஹம் உபங்யாஸகளின் விஶதமான வசநங்களாலும் யுக்திகளாலும் எல்லோரும் அறிக்கு ஆங்கிக்கூடியதாயிருந்தது.

மூன்றாவது தினமாகிய வெள்ளிக்கிழமை பகல் 12-மணிக்கு ஸங்கம் மறுபடியும் சேர்ந்தது. வங்கிருந்தவர்கள் ஸங்கையைவது அவர்கள் உத்ஸாஹமாவது கொஞ்சமேனும் குறையவில்லை. இந்த தினத்தில் பகல்திவட்டி சடகோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி பகவத்தைக்கர்ய விஷயமான உபங்யாஸத்தைச்செய்தார். அவர் கம்முடைய ஸம்பரதாயாபிவ்ருத்திக்கு ஆசார்ய க்ரந்தங்களை காலகேஷபம்செய்வதே அவர்யாபேக்ஷிதமென்றும் அதற்குப் பண்டிதர்கள்

உபங்மாஸங்களுடன் பல விடங்களில் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்துவது அவற்றை மென்றும் அப்படிச்செய்தாலோழிய மற்றும் ஸம்ப்ரதாயம் மழுங்கிப்போய் விடுமென்றும் தமிழ்ப் பாதையை வ்யாகரண விதிதமாய் கற்றுலோழிய நாம் திருவாய்மொழி முதலான விதயங்களை அறிய முடியாதென்றும் இந்தப் பாடசாலை விதயமான ப்ரவருத்தி தான் செய்துவருவதாயும் அதில் எல்லோரும் அங்வயித்து உபகரித்தால் நன்றாயிருக்குமென்றும் உபங்யவித்தார். அக்ராஸநாதிபதியும் இந்த ஸ்வாமியின் நிஸ்ப்ருஹமான கைங்கர்யங்கள் லோக ப்ரவித்தமாகையால் இந்த விதயத்தில் யாவரும் யதா யக்தி உபகரிக்க வேணுமென்று எடுத்துக்கூறினார்.

பிறகு சேட்லூர் நரவிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமி பகவத்விதயத்தைப்பற்றி உபங்யவித்தார். நம் ஸம்ப்ரதாய க்ராதங்களில் “பகவத்விதயம்” என்கிற அஸாதாரணத் திருநாமத்தின் காரணத்தையும் திருவாய் மொழியின் ஶதகார்த்தங்களையும் ப்ரதம ஶதகத்தில் முதல் தஶகத்தின் அர்த்தங்களையும் ஸங்கரவித்து, ‘ஏழஶிகாஸ்துத்துஞ்சாரி’ என்றும் ‘ஹதிரையுதாராவுதாராவரினைதி’ என்றும் சொல்லப்பட்ட ப்ரகரணங்களில் முதலான “அஞ்சிறைய மடாராய்” என்னும் திருவாய்மொழியின் முதற் பாசுரத்தைமாற்றம் விவரித்து அதினால் எல்லோருக்கும் நிரதிசயமான ஆற்றலாத்ததை உண்டுபென்னினார். வந்திருந்தவர்களெல்லோரும் அஞ்தமயம் ஸைபிப்பிக்கிறதே யென்று துக்கிக்கும்படியாயிருந்தது. பிறகு ஸ்ரீமான் ராயம் பேட்டை ஸ்வாமி “பக்தியோக” விதயமாய் ஒரு சிறந்த உபங்யாஸத்தைச் செய்தார். இதில் ஸங்கரஹமானாலும் நல்ல உபபாதநத்துடனே பஞ்சியின் ஸ்வரூபம், அதின் அதிகாரியின் லக்ஷணங்கள், அதின் அங்கங்கள், அதின்பலம், ப்ரபங்கஞுக்கும் பக்தனுக்கும் உள்ளவாசி இவை ஸ்ரீபாஷ்யாதி வாக்மோதாஹரண ழூர்வகமாய் விவரிக்கப்பட்டன. அந்தரம் ஸ்ரீ. உபய. அபிவு ஸரஸ்வதி. நடாதார் க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி ந்றுவிம்ஹ வைபவ விதயமான ஓர் உபங்யாஸத்தைச் செய்தார். அதில் ஸபையையும் அக்ராஸாதிபதியையும்பற்றி ஸ்லாகாவஹமான சில ஸ்வாமியிதமான ஸராபதயங்களைச் சொல்லி ந்றுவிம்ஹாவதார விதயமான சில ஸ்லோகங்களை மதுரமாய் கானம் செய்து அவதார கட்டத்தை உபங்யவித்தார். இத்துடன் ஸங்தயார்த்தமாய் ஸபைகலைந்தது.

பிறகு ராத்திரி 8-மணிக்கு ஸ்ரீ. உப. திருப்புல்லாணி ராகுபதி அய்யங்கார் ப்ரக்குதோபயோகமாய் ஸபாவ்ருத்தி விதயத்தைத் தான் சொல்வதாய்ப் புகுந்து, இந்த ஸபையின் ஆவர்யைக்கதையையும், ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் இதனிடத் தில் விஶ்வாஸம் செய்யவேணுமென்பதையும், இந்த ஸபையின் பலங்கள் உடனே கிடைக்கவில்லையென்று அதிர்ப்பு கூடாதென்பதையும் சொல்லி, சபையின் செலவில் இரண்டு பண்டிதர்கள் ஸமர்த்தர்களாய் நியமிக்கப்பட வேணுமென்றும், அவர்கள் பல ஜில்லாக்களில்போய் உபங்யவித்தால் ஸம்ப்ர

தாயவருத்தி சீக்கிரம் கைகூடுமென்றும், இந்த மார்க்கத்தாலும் வேதாந்த தீபிகையின் ப்ரசாரணத்தாலும் நம்மனோரதங்களெல்லாம் வித்திக்குமென்றும் வசநதாழியாய்ப் பலரும் ஆங்கிக்கும்படி உபந்யவித்தார். கடைசி யில் மதுராந்தகம் ஸ்ரீ. மாட்டுச் சி. திருவேங்கடாசார்யர் ஸ்வாமிகளின் ததியாராதா விஷயமாகத் தாங்கள் செய்த ஏற்பாடுகள் குறைவள்ளவைகளாயினும் அவைகளைப் பூர்ணங்களாய் எல்லாரும் பாவிக்கவேண்டுமென்றும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்களில் அனேகர் மதுராந்தகத்தில் முன் காலத்தில் எழுந்தருளி அதுக்ரஹித்தார்கள் என்றும் மற்றும் ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரரூக்குப் பெரிய நம்பிகள் த்வய மநுக்ரஹித்த மஹிமை அவ்வூருக்குண்டென்றும் உபந்யவித்தார்.

இதற்குப்பிற்கு ஸ்ரீ அக்ராஸாதிபதி மறுபடியும் ஓர் சிறந்த உபஸம் ஹார ரூபமான உபந்யாஸம் செய்தார். அதில் ஸ்ரீ மதுராந்தக ஸ்வாமிகளின் ச்ரத்தையையும் உபசாரங்கள் பரிபூர்ணமாய் திருப்திகரமா யிருந்ததையும் சொல்லி, ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்கு மடம் உதவிய விஷயத்தில் சபையார் க்ருதஜ்ஞதையையும் வெளியிட்டு ஸம்ப்ரதாய வருத்திக்கு அவச்யமான சில உபதேசங்களையும் சொல்லி முடித்தார். அந்தரம் ஸபாத்யக்ஷரான ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாசார்யர். அக்ராஸாதிபதியின் அங்யாத்ரூஸமான ஸாமர்த்யத்தையும் ஸபைக்கு எழுந்தருளி விஸ்தாரமான உபந்யாஸங்களைச் செய்ய ஏற்றுக்கொண்ட க்ருபையையும் புகழ்ந்த, அந்த ஸ்வாமிக்கு எல்லோரும் அக்ருத்திரமமான க்ருதஜ்ஞதையை ஆவிஷ்கரணம்பண்ண வேணுமென்று சொல்ல ஸங்கத்தார் அணவரும் மிக உத்ஸாஹத்துடன் கரகோவதங்கள் செய்தனர். பிறகு ஸ்ரீ மதுராந்தகம் ஸ்கல் அதிகாரிகள் ஸங்கம் உடன்தொலை உபகரித்ததற்கும், ஸ்ரீ மதுராந்தகம் ரிஸப்பதன் கமிட்டியார் செய்த விசித்ரமான ஏற்பாட்டுக்கும் எப்பொழுதும், ப்ரேஷ்யர்களாய் ஸங்நிலைதரீகளாயிருந்து கார்யங்களை நிர்வாகித்த “வாண்மீயர்கள்” என்னும் சிறுவர்களுக்கும், அவர்கள் தலைவரான ஸ்ரீமான். வி. எஸ். ரங்கஸ்வாமி அய்யங்காருக்கும் மஹாஸங்கத்தைச் சிறப்பித்த ஸ்வாமிகளுக்கும் தன் வந்தங்களை தெரிவித்தார். முடிவில் ஸ்ராத்யக்ஷர்,

ஓஹாவ-ஆண்ட உயாயீ ம ராதோ நாஜ நிவஷவி தட் ।

பு வழை ஜாநக்ஜோநிஂ காராணா வராணஸ அய் ॥

என்று, ஸ்ரீராமவிஷயமாய் ஓர் ஸ்ரீலோகத்தை விஜ்ஞாபநம் செய்து இந்த ஸங்கத்தைக் குறைவின்றி சிறைவேற்றி அனுக்ரஹித்த பகவானை அனுஸங்கித்தார். இத்துடன் ஸங்கம் கலைந்தது.

இந்த ஸங்க தினங்களான மூன்றாள்களிலும் கமார் 300 - பேர் வரையில் ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளி ததியாராதநத்தை அலங்கரித்தார்கள். அக்ரா

ஸாதிபதி சொல்லியிருக்கிறபடி யாதொரு குறைவில்லாமல் தத்யாராத னத்தை ஸிர்வஹித்து ஸதா ஜாகருகர்களாய் எல்லோரையும் உபசரித்த ஸ்ரீமான் அ. திருவேங்கடாசார்யர், க்ராம முனிசிப் வி. ராகவாசார்யர், அருணபுரம். ராகவாசார்யர், வி. எஸ். ரங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், பள்ளிப் பட்டு திருவேங்கடாசார்யர் முதலான ஸ்வாமிகளின் சரத்தையும் ஒளதார் யமும் ஸிர்வாஹஸாமாத்யமும் எல்லோர்க்கும் ஆங்கத்தை அளித்தன. இதற்குத்தகுஞ்ச கைம்மாறு அவர்களுக்குச் சபையார் செய்யக்கூடியது யாதொன்று மில்லையென்பது வித்தம். ஆனால் இந்தவிஷயத்தில் ப்ரத்யுபக்ருதி யையாவது ச்லாகையையாவது அவர்கள் அபேக்ஷிக்காதவர்கள் என்று நன்றாக்கும் தெரியவந்தது. இப்படி மஹாஸங்கத்தைச் சிறப்புடன் நடத்திவைத்த ஸ்வாமிகளுக்கு ஸ்ரீலக்ஷ்மீங்ருவிமலை பூர்ணமான ஜஸ்யர்யத்தையும் ஆரோக்யத்தையும் மற்ற புருஷார்த்தங்களையும் கொடுப்பார் என்பதில் ஸக்தேஹம் மில்லை.

இந்த மஹாஸங்க தினங்களில் இரண்டாவதான வியாழக்கிழமைதினம் உபந்யாஸாரம்பத்தில் அக்ராஸாதிபதி சபையின் அங்கத்தினர்களின் மீது கங்கை உபக்ரமித்துப்பின் வரும்தீர்மானங்களை எல்லா அங்கத்தினர்களின் அபிப்ராயமாக ஸிர்த்தாரணம் செய்து வெளியிட்டார். அந்தத் தீர்மானங்களை இதனடியில் அச்சிட்டிருக்கிறோம். மேலும் சபையின் கார்யதர்ச்சியால் படிக்கப்பட்ட சென்ற வருத்தத்திய ரிபோர்ட்டை எல்லாரும் அங்கீரித்தார்கள். பிறகு சபையின் விதிக்கு அனுகுணமாய் புதியவருத்தத்துக்குப் பின்வரும் ஸிர்வாஹ கமிட்டியார் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள். மேலும் 8 - வது தீர்மானத்தை அனுசரித்துச்சிலர் தறவுயசகாயம் செய்வதாய் ஒப்புக்கொண்டு உடனே தங்களால் உபகரிக்கக்கூடிய துகையையும் குறிப்பிட்டார்கள். வேதாந்ததீபிகை இந்தஸபையின் வருத்திக்கு அவஸ்யமென்று பலபேரும் புகழ்ந்து அதன் விஷயமாயும் பலஸ்வாமிகள் உபகரிப்பதாய் அறிவித்தார்கள். இவர்கள் உத்ஸாஹத்தைப்பார்த்து மற்றவர்களும் இப்படியே செய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

406
ஆறி:

ஸ்ரீ அஹோபிலமட சிவ்யஸபை.

மதுராந்தக மஹாஸங்கத்தில் டிஸம்பர் 25, 26, 27-ல் களில் நடைபெற்ற விஷயங்களின் ஸ-அசிகை.

திவான் பறைதூர் டி. டி. ரங்காசார்யா ஸ்வாமி
அக்ராஸ்தாதிபதி.

மார்கழியை 11-ல் புதன்கிழமை.

பகல் 11-30 மணி

1. நல்வரவு அளித்தல்.

ஸ்ரீமான். மாடபுசி. திருவேங்கடாசாரியர்,
மதுராந்தகம்.

2. அக்ராஸ்தாதிபதியின் உபந்யாஸம்.

3. ‘அஹோபிலமடமும் அதன் சிவ்யர்களும்’
ஸ்ரீமான். எஸ். வாஸாதேவாசார்யர் பி.ஏ.,
எல். டி.

3 மணி 4. ‘விசிவந்தாதவைதம்’ ஸ்ரீ. உபய. கபிஸ்தலம்
தேசிகாசார்யர்.

5. ‘ஆசார்ய சிவ்யபாவம்’ - ஸ்ரீ உபய திருக்கோ
ட்டியூர். ஸௌம்ய நாராயண சார்யர்.

மார்கழியை 14-ல் வியாழக்கிழமை.

காலை 9 மணி நிர்வாஹக கமிட்டியார் மீதிங்.

பகல் 1 மணி அங்கத்தினர்கள் மீதிங்.

2 மணி 1. ‘ஸாண்டில்ய வித்யை’ ஸ்ரீமான்.
எ. வி. கோபாலா சார்யர் எம். ஏ. பி. எல்.

2. ‘மேங்கை ஸ்வரூபம்’ ஸ்ரீ உபய. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்.

3. ‘ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகரின் கவிதை’ ஸ்ரீ உபய
ராயம் பேட்டை. கருஷ்ணமாசார்யர்.

இரவு 9 மணி ‘ஹரிகதை, விலீஷனர் சரணங்கதி’ ஸ்ரீமான்
எம். கே. தாதாசாரியர். பி. ஏ.

மார்கழியை 13-ல் வேள்ளிக்கிழமை.

பகல் 1 மணி 1. ‘கைங்கர்ய வைபவம்’ ஸ்ரீ உபய.

பகல்தவிவட்டி சடகோபாசார்யர்.

2. ‘பகவத்விஷயம்’ ஸ்ரீ உபய. சேடலூர். நர
விம்ஹா சார்யர்.

3. ‘லக்ஷ்மீந்தூவிம்ஹ வைபவம்’ ஸ்ரீ உபய.
நடாதூர் - க்ருஷ்ணமா சார்யர், நாச்சியார்
கோயில்.

4. ‘பக்தியோகம்’ ஸ்ரீ உபய. ராயம் பேட்டை, கரு
ஷ்ணமா சார்யர்.

இரவு 8 மணி 1. ‘ஸபாங்குத்தி’ ஸ்ரீ உபய. திருப்புல்லாணி ராகு
பதி ஜயங்கார்.

2. அக்ராஸ்தாதிபதியின் உபஸம்ஹாரம்.

ஆஃ:

எக்ஸிக்யுடிவ் போர்ட்டாரின் மீட்டிங்.

(மார்க்டிம் 12வது சம்பார் 26வது.)

ஸ்ரீ மதுராந்தகத்தில் நடந்த மூன்றாவது மஹாஸங்க தினங்களில் இரண்டாவதான மார்க்டிம் 12வது காலை 9 - மணிக்கு ஸ்ரீ சிவ்யபையின் எக்ஸிக்யுடிவ் போர்ட்டார் அக்ராஸாதிபதியின் வஸ்திமில் சேர்ந்தார்கள். உபாத்யங்கள் ஸ்ரீமாந். ராஜகோபாலாசாரியர் அக்ராஸாதிபதியா யிருந்தார். ஸ்ரீமான் டிவான் பஹதார். ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி ஸங்கிளிதராய் எழுந்தருளியிருந்து உசிதமான லிதங்களை அந்தந்த ஸமயத்தில் சொல்லி வந்தார். இந்த ஸங்கத்தில் ஸிரணயித்த விதயங்கள்.

1. ஸ்ரீமான் கார்யதாரி சித்துர் ராஜகோபாலா சார்யரால் முன்வருஷத்திய ரிபோர்ட்டு படிக்கப்பட்டது. அதில் இரண்டொரு அம்சங்களைமாற்றி மற்றதுகளையும் அதுஸம்பந்தமான கணக்குகளையும் ஆடிட்டர் ரிபோர்ட்டை யும் அங்கத்தினர் மீடிங்கில் தெரிவிக்க வேணுமென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

2. ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகையின் சந்தாதாரர்தொகை அதிகமாக வேணுமென்றும் அதன் வருத்திக்கு சுமார் 500 - ரூபாய் வரையில் முன்பண்மேதவையென்றும் ஸ்ரீமான். வாஸாதேவா சார்யர் தெரிவித்தார். அதன்பேரில் தகுந்தபடி அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்து டீடி தொகையைவசூல் செய்து பத்ரிகையை நிறுத்தாமல் நடத்திவரவேண்டியதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

3. அங்கத்தினர் மீடிங்கில் தீர்மானிக்கவேண்டிய விதயங்கள் இன்ன இன்னவையென்று சர்ச்சைசெய்து ஸிரணயிக்கப்பட்டது. இதன் விவரம் பின் அச்சிட்டிருக்கும் மீடிங்கின் தீர்மானங்களினால் தெரியவரும்.

அங்கத்தினர் மீடிங்கும்
அதில்செய்த தீர்மானங்களும்.

மார்கழிம 12- வியாழக்கிழீமை சுமார் 1 - மணிக்கு உபந்யாஸங்கள் ஆரம்பிக்குமுன் அக்ராஸங்கதிபதி அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்கெனவே எக்ஷிடிட்டில் போர்ட்டாராஸ் ஸிர்ஜனயித்த விஷயங்களை அறிவித்து அவைகளுக்கு விப்ரதிபத்தி இல்லாமல் எல்லோரும் ஸம்மதித்ததை கரகோவதங்களினால் வெளிப்படுத்தினார். அந்த தீர்மானங்களாவன.

(1) ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துச் சிஷ்யஸபையின் அனுவருத்தமான வருத்தியை உத்தேசித்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸபையின் போதகராக இருக்கவேணுமென்று மறபடியும் ப்ரார்த்திக்கப் படவேண்டும்.

(2) ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் ஆதாயவ்யங்களைச் சேர்ந்த கணக்குகளைச் சரிவரவைத்து வரவும், வரக்கூடிய வரும்படிகளைச் சிதருமல் வசுவிக்கவும், பல ஸ்தாவர சொத்துக்கள் அங்யாக்ராஸ்தமாய்ட் போய்விடுவதால் அவைகளைக்கொடுவதினால் அதைத்துவரவும், மற்றும் ஸ்ரீ ஸங்கிதியின் லெளக்கார்யங்களைக் கெவனித்துவரவும் ஸமர்த்தரான ஒரு மாணேஜரை, தகுந்த சம்பளத்தில் நியமிக்க ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் கருப்பைசெய்யவேண்டும்.

(3) ஸ்ரீ ஸங்கிதி ஸரிவ்தயர்களின் ஆதமோஜ்ஜீவங் அத்யந்தம் முக்கியமானதால் அதற்கு அவஸ்யா பேசுவிதமான க்ரந்த சதுஷ்டய காலகேஷபம் ஸ்ரீ ஸங்கிதியில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரால் உபக்ரமிக்கப்பட்டாலும் அது ஸ்திரப்பட அடிக்கடி சிக்தனை செய்விக்க வேண்டியது அவசியமானதால், அதற்காக சரீரதார்ட்டயம், வசனபாடவும், பாண்டித்யம், அனுஷ்டாகம் முதலானகுணங்கள் பொருங்கிய விதவான்களை ஸ்ரீ ஸங்கிதியிலும் இதராமுக்யஸ்தலங்களாகிய திருக்குடங்கை, பெருமாள் கோவில், திருவனநூர், திருநாராயணபுரம், திருப்பதி, மதுராந்தகம் முதலான இடங்களிலும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸியமிக்க கருப்பை செய்யவேண்டும்.

(4) ஸ்ரீ மடத்தின் அபிவ்ருத்திக்காகவும் ஸம்ப்ரதாய வருத்திக்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை என்னும் பத்ரிகை ஸ்ரீ ஸிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்த யாவர்க்கும், அதிலும் விசேஷமாய் ஸம்ஸ்க்ருத ஜ்ஞானமும் ஸாவகாசமும் இல்லாத பல லொகை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கும் உபயுக்தமான ஸாம்ப்ரதாயிக விஷயங்களை எளிதில் அறிய மிகவும் உபகாரகமா யிருப்பதால் அதுவிஷயத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் தற்பீட்டு ஸஹாயங்கெய்து கருப்பைசெய்யவேணும்.

(5) இந்த ஸபையாருடைய ப்ரதம ப்ரார்த்தனையாகிய திருநாராயண புரம் ஸ்ரீ ஆதி வன் ஶடகோபஸ்வாமி ப்ருந்தாவநத்தின் பரிஷ்காரத்தை ஆஜ்ஞாபித்து அதை பூர்த்திசெய்வித்து நூற்றலித்த ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவடிகளில் இந்த ஸபையார் தங்கள் க்ருதஜ்ஞதையை ஸவியமாய் விஜ்ஞாபனம் செய்திருக்கிறார்கள்.

(6) ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகையில் ப்ரசரமாயிருக்கிற படங்களினால், எம் ஸம் ப்ரதாய ஸ்தாபநாசார்யரான ஸ்ரீ ஆதிவன் ஶடகோபஸ்வாமிக்கும் மற்ற பின் தின அழகியசிங்கர்களுக்கும் ஆராத்ய தெய்வமாகிய ஸ்ரீ ஸங்கமீ ந்று வளிம்ஹூ னுக்கு மூலஸ்தாநமாகிய ஸ்ரீ அஹாபிலம் கீழ்மேல் ஸங்கிதிகள் அத்யந்தம் ஜீர்ணமாயிருப்பதாய் வ்யக்தமாகிறப்படியால், அது விவகாரத்தில் தகுந்த ஜீர் ஜேத்தார வ்யாபாரத்தை ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நியமித்து த்ரவ்யஸஹாயமும் செய்யவேணுமென்றும், அது விவகாரமாய் வேண்டியதைச் செய்ய உத்திரவுக்காக என்று ஸ்ரீமான் புரோதத்தார் ரெங்காசார்யர் முதலான ஸவாமிகளை இந்த கார்யத்தில் நியமிக்கவேண்டுமென்றும் சிவ்யஸபையாரால் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

(7) ஸ்ரீ ஸங்கிதிக்குச் சொந்தமாயும் விசேஷமாயும் புதுப்பித்தலை அபே க்கூடிக்கிறதுமான மடக்கங்களும் கட்டடங்கங்களும் திருப்பதி, மைசூர், மதுராங்கம், முதலான பலவிடங்களில் இருப்பதால் அவைகளின் புதுப்பித்தல் விவகாரத்திலும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் உசிதமான த்ரவ்யஸஹாயம் செய்து அங்கு இருக்கும் உபங்காராயும் ஶங்காரர்களாயுமுள்ள சிவ்யர்களின் ஸஹகாரி த்வத்தை நியமித்து கரமஸஃ எல்லா கட்டடங்களையும் புதுப்பித்து வரவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

(8) இந்த ஸபையின் வ்யாபாரக்களில் முக்யமானவை பண்டிதர்களைக் கொண்டு பலவிடங்களில் உபங்யாஸங்கள் செய்விக்க வேண்டியதும் வேதாந்த தீபிகையை விடாமல் இதுவரையில் நடந்துவந்த ரீதிக்கு மேற்பட்டே நடத்திவரவேண்டியது மாகையால் இந்த இரண்டு விவகாரங்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸ்ரத்தாநுக்களான எல்லா ஸவாமிகளும் த்ரவ்யஸஹாயம் செய்ய வேண்டுமென்றும், அந்த த்ரவ்யங்கள் தனித்தனியாய் ஸபையின் பொது பண்டென்றும் தீபிகை பண்டென்றும் பெயருள்ளவாய் இருக்கவேண்டியதென்றும், அவைகளின் ரகந்தனம், பூரணம், விதியோகம் முதலான எல்லா கார்யங்களுக்கும் ஸபையின் எக்விக்யூட்டு போர்ட்டாகே அதிக்ருதர்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், இந்த த்ரவ்யங்களைக்கொண்டு யதாசக்தி பண்டி

தர்கள் சியமனமும் தீபிகையின் ப்ரசாரமும் நடத்தப்பட்டு வரவேண்டிய தென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(இந்தத் தீர்மானத்தை அனுஸரித்து வந்திருந்தவர்களில் பல உபபங்காக ளான் ஸ்வாமிகள் ரூபாய் 1000 - வரையில் பொதுபண்டுக்கும், ரூபாய் - 315 வரையில் தீபிகை பண்டுக்கும் உபகரிப்பதாய் கையெழுத்துச் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளின் விவரம் இந்த ஸஞ்சிகையில் வேற்றுத்தில் அக்கிடப் பட்டிருக்கிறது.

(9) இந்த வருதாந்த ஸங்கத்தை அனுஸரித்ததாய் ஒரு பண்டித ஸத ஸ்வாமி வித்யார்த்திகள் பரீக்ஷையும் ஒவ்வொருவருக்கும் உசிதமான ஸம்மானமும் ஏற்படுத்தவேண்டியது அவச்யமென்றும் இந்த விஷயத்திலும் எக் ஷிக்யுதிவ் போர்ட்டார் உசிதமான ஏற்பாடுகள் செய்து தரவ்யார்ஜனமும் செய்து அதன் வரவு செலவுகளுக்குச் சரியான கணக்குகளை அடுத்த ஸங்க காலத்தில் அங்கத்தினர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கப் பட்டது.

(10) இந்த ஸங்கத்தின் தீர்மானங்களில் பூரி அழகிய சிங்கருக்கு விழ் ஞாபங்ம் செய்யவேண்டியவைகளை ஸபையின் அதிகாரிகள் பூரி அழகிய சிங்க ரிடம்போய் விழ்ஞாபங்ம் செய்யவேண்டியதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இந்த மீதங்கில் ஸபையின் விதிகளில் 16-வது விதியில் ‘பொது செக்கி டெரி’ என்பதற்குமுன் ‘ஒன்றல்லது அதிகமான’ என்று சேர்க்கப்பட்டது. இப்படி மேற்கொண்ண தீர்மானங்களைச் செய்தவுடன் புது வருதாந்தத்துக்கு அத்யக்ஷர், உப அத்யக்ஷர், கார்யதர்சிகள் ஆகிய முக்யாதிகாரிகளை நியமிக்க அக்ராஸாதிபதி ப்ரஸ்தாவிக்க, அடியில்கண்டபடி அவர்களும் பிறகு ஸபையின் விதிகளை யனுஸரித்து நிர்வாஹக்கமிட்டியின் மற்றைய அங்கத்தினர்களும் வந்திருந்த அங்கத்தினர்கள் எல்லாரும் கரதோத்தினால் அங்கிரிக்கும்படியாய் நியமிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு உபந்யாஸங்கள் நடந்தன.

4 | |

1913 - ம் வருஷத்திய

நிர்வாஹக கமிட்டியின் அங்கத்தினர்.

ஸ்பாத்யக்ஷரி :— பூரி. டி. ராஜகோபாலாசார்யர் எம்.ஏ., பி.எல்.,
சென்னை.

உபஸ்பாத்யக்ஷரி :— „, வே. க்ருஷ்ணமாசார்யர், பி.ஏ., டிப்பி கலெக்டர்.

கார்யதர்சிகள் :— „, வி. ராஜகோபாலாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்., சித்துர்.
„, „, டி. கோதண்டராம ஜயங்கார், பி.ஏ., எம்.எல்.,
தஞ்சாவூர்.

மற்றமெம்பர்கள் :— „, வி. ராகவாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்., சென்னை.
„, எஸ். வாஸுதேவாசார்யர், பி.ஏ., எல்.டி., சென்னை.
„, டிவான்பலஹதூர். டி.டி. ரங்காசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.,
திருவஞ்சூர்.
„, அ. திருவேங்கடாசார்யர், மதுராந்தகம்.
„, பி. டி. சேஷாத்ரியாசார்யர், பி.ஏ., பாலூர்.
„, எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்., கூடலூர்.
„, எஸ். ஆராவமுது ஜயங்கார், திருக்குடங்கை.
„, எஸ். க்ருஷ்ணமாசார்யர், தேவஸ்தாநம்
மாணைஜர். டீ

„, பி. என். க்ருஷ்ணஸாமி ஜயங்கார், பி.ஏ., பி.எல்.,

கோயம்புத்தூர்.

„, டி. ரங்கஸ்வாமி ஜயங்கார் எம்.ஏ., டிப்பி கலெக்டர்.
„, எஸ். டி. க்ருஷ்ணஜயங்கார் பி.ஏ., பி.எல்., மதுரை.
„, வி. துரைஸ்வாமி ஜயங்கார், சேலம்.
„, ரங்காசார்யர், பிள்டர், புரோதத்தூர்.
„, பி. கே. கருடாசார்யர், பி.ஏ., பெங்களூர்.
„, ஸ்தாந க்ருஷ்ணயங்கார், கோமல், தஞ்சாவூர்.
„, டி. நரவிமலை அய்யங்கார், சென்னை.
„, வி: துரைஸ்வாமி ஜயங்கார், சென்னை.
„, ஆர். க்ருஷ்ணமாசார்யர், பி.ஏ., மைலாப்பூர்.
„, ஆர். நரவிமலை அய்யங்கார், சென்னை.

ஸ்ரீ அஹாபிலமட சிவ்யவஸபை.

சென்ற முன்னுவது ஸங்கத்தில்
செய்யப்பட்ட 8 - வது தீர்மானத்தை அநுஸரித்து
இரண்டு பண்கேக்களுக்கும் உபகரிப்பதாய் கையெழுத்துச்
செய்திருப்பவர்கள் பேயரும் தொகையும்.

போது பண்டு.

		ரூ. அ. பை.
(1)	ஸ்ரீமான். என். க்ருஷ்ணமாசார்யர், வேலூர்	... 300—0—0
(2)	பி. டி. சேஷாத்ரியா சார்யர், பாலூர்	... 200—0—0
(3)	வி. ராகவாசார்யர், சென்னை	... 100—0—0
(4)	வி. ராஜகோபாலா சார்யர், சித்தர்	... 100—0—0
(5)	டி. நரவிமலையங்கார், சென்னை	... 100—0—0
(6)	எஸ். டி. க்ருஷ்ணய்யங்கார், மதுரை	... 100—0—0
(7)	பி. கே. கருடாசார்யர், பங்கனூர்	... 100—0—0
மொத்தம் ரூபா		1000—0—0
		—————

வேதாந்த தீபிகை பண்டு.

		ரூ. அ. டை.
(1)	ஸ்ரீமான். டி. நரவிமலையங்கார், சென்னை	... 50—0—0
(2)	பி. டி. சேஷாத்ரியாசார்யர், பாலூர்	... 50—0—0
(3)	பி. கே. கருடாசார்யர், பங்கனூர்	... 50—0—0
(4)	டி. கோதண்டராமயங்கார், தஞ்சாவூர்	... 50—0—0
(5)	எஸ். க்ருஷ்ணயங்கார், கோமல்	... 50—0—0
(6)	நரவிமலைசாரியர், ஸப்ரிஜிஸ்ட்ரார், திருச்சியி	15—0—0
(7)	எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர், கூடலூர்	... 10—0—0
(8)	வி. துரைஸ்வாமி அய்யங்கார், அதோணி	... 10—0—0
(9)	நீர்வளூர். பூநிவாஸாசார்யர், காஞ்சி	... 10—0—0
(10)	எம். பூநிவாஸாசார்யர், தாசில்தார், ஆர்க்கோணம்	10—0—0
(11)	வி. வி. சேஷாசார்யர், பிளிடர், வேலூர்	... 5—0—0
(12)	பி. எஸ். ராகவாச்சாரியர், ஹெட்மாஸ்டர், மறுங்குள்ள, வேலூர்	... 5—0—0
மொத்தம் ரூபா		815—0—0
		—————

சு.:

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

சுவீதிர்வீஹயஜ்ஜாதாம் யாவல்ரீதாதாம் ஹயங்ஹயாஹய வியாஹ
தெநா ஜிஹத் யதிதெஸா ஹிதாஃ் । ததெததுதலங்வித ஒரு சாஹ்ன
ஸாங்ஹாஸக்ராதிகாம் ராதோஹஸ்தியீதெஹ கிரிவி ராமயாயாத் தூஹ் ॥

ஓநாவுருஹ்யதிராதிதெத் தூஹதி ராமயாதோதிகை ஓநாவுருஹவ
ஓராத்தெணை ஓநாராதியதோணை வடெரை் । புருக்குஷ்டாணகஸ்திய
யா வஹாயபா அ ஹாயாக்கிதற் புருயாக்ககாந்தெணாதெப புரு
யப ஹாக்கு஗ா ஹயம் ॥

சென்ற டிலம்பர்மீ 23வ மஹாப்ரபுவான ராஜப்ரதிநிதி யவர்
கள் டில்லிகரில் ப்ரதமப்ரவே சொத்தல்வம்செ
ராஜப்ரதிநிதி லார்ட் ஹார்டின் குத்து நேரிட்ட
அபாயம். ப்ருங்காலத்தில் அதிக்குருநன யாரோ ஒருவன்
ஒருநாசகமான யந்த்ரத்தை அவர்பேரில்போட
தும், அதினால் அவருடன்கூட இருந்த பகாம்
நூர் ஜமேதாருக்கு ப்ராணஹானி யுண்டானதும்,
ராஜப்ரதிநிதி யவர்களுக்கு தேஹத்தில் வ்ரணங்கள் உண்டாகி
தெய்வாதுகூலத்தால் உயிருக்கு அபாயமில்லாமல் அநுகூலமாகி
வருவதும் தந்திகள் மூலமாய் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும்.
இந்த அதிகோரமான க்ருத்யத்தைச் செய்த ஸர்வஜநத்ரோஹிவிதை
யத்தில் இந்த தேசத்தில் யாவர்க்கும் அபாரமான கோபமும்
அவன் நிர்க்குணமாய் வத்யனென்கிற அத்யவஸாயமும் உண்டாயி
ருக்கின்றன. பல மஹாராஜாக்களும் ப்ரபுக்களும் செய்தவன் இன்
ஞனென்று தெரிவிப்போனுக்கு நிரம்ப த்ரவ்யமளிப்பதாய் விளம்
பரங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். நமக்கு இந்த அவஸரத்தில் உண்

டாயிருக்கிற துக்கம் அளவிடக்கூடாதாகிலும், ராஜப்ரதிநிதி யவர்களை இதுவரையில் பகவான் அனுகூலித்து ஜீவபயமில்லாமல் செய்திருக்கும் அபாரகருணையை நினைத்தால் நாம் பகவானுக்கு நம்முடைய ப்ரார்த்தனைகளை நிரந்தரமாய்ச்செய்து, அவர் லார்ட் ஹார்டின்சு அவர்கள் வஜ்ரசரீரமாய்ப் பலவர்ஷங்கள் இருந்து நம் முடைய ஹிதங்களைப் பிரவர்த்திப்பிக்கும்படி அநுக்ரஹிக்கவே அனுமன்றம், இந்த ஆபத்காலத்தில் ஸேழி ஹார்டின்சு அம்மா ஞக்குப் பகவான் தைர்யத்தைப் பூர்ணமாய்க்கொடுத்து நிர்வஹிப் பரென்றும் நாம் ப்ரார்த்திப்பதே முதலில் செய்யவேண்டிய கார்யம் என்று தோன்றுகிறது. வைதவூ விவர்தாநாம் வைத் யெவா பாராசிருதம் | கூயங்காராம புதீகாராம் கூறு கொடிஶாலெதை ரவி || என்கிறபடி, துர்ஜங்குனுக்கு நல்லவர்கள் இருப்பதே ஆகாதகார்யம். இல்லாவிட்டால் ஓர்கெடுதியையும் ஜங்களுக்கு ஸ்வபந்திலும் நினைக்காமல் பயங்கரமாய் இந்ததேசத்தில் பரவிய ஐங்களின் அத்ருப்திகளை நிரவித்த மஹாபுருஷராகிய ப்ரதிநிதிகளிடத்தில் நிஷ்காரணமாய் எவருக்கும் துரோஹங்களை உண்டானதற்குக் காரணம் சொல்வது ஸாத்யமில்லை. ஶிராபாலாதிகள் பகவானிடம் தவேவித்ததற்கு என்னகாரணம் சொல்லமுடியும்? உன்மத்த னில்லாமலிருக்கும் எந்தபாயியும் செய்யத் துணியாத இந்தக்கார்யத்தை ஒருவன் செய்தபோதிலும் அதன் மூலமாய் ஆத்யங்கிகமான ஹாஙி நிவர்த்திக்கப்பட்டதே என்கிற ஸக்தோஷம் எல்லா ப்ரஜைகளுக்கும் ஸாதாரணமா யிருக்கிறது. ஸமீபத்தில் இந்த ஆத்தாயியை க்ரஹணம் செய்து அதிகாரிகள் சிகைத்தெய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்த ஸஞ்சிகையின் முந்தின பக்கங்களில் நாளது மார்கழியீ

11, 12, 13-ம் தேதிகளில் நடந்த மஹாஸங்கத் தின் வரலாறுகளும் அங்கத்தினர்கள் மீதங்கின் வரலாறுகளும் விஸ்தாரமாய்த் தெரிவிக்கப்பட மிருக்கின்றன. ஸபையின் சென்ற வருஷாந்த அறிக்கையும் கணக்குகளும் ஆடிட்டர் ஸபோ

மதுராந்தகத்தி
தில் நடந்தேறிய
மூன்றுவதுமஹா
ஸங்கம்.

ர்ட்டுடன் அடுத்த மாதப்பக்ரிகையில் போடப்படும். இந்த ஸஞ்சிகையின் ஆரம்பத்தில் ஸ்ரீ. டிவான் பறைதூர் ரெங்காசார்யருடைய உபந்யாஸம் முதற்பாகம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பாக்கி அடுத்த ஸஞ்சிகையில்வரும். இந்த ஸஞ்சிகையிலேயே அக்ராஸநாதிபதியின் உபஸம்ஹாரமும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமான் வாசதேவாசார்யருடைய உபந்யாஸமும் இன்னும் சில உபந்யாஸங்களும் யதாவகாசம் பின் ஸஞ்சிகைகளில் வரும். இவைகளை யெல்லாம் நமது பத்ரிகை ஸ-ஹ்ருத்துக்கள் ஸாவதானமாய்ப்பட்டித்து அவைகளின் ஸாராம்சங்களை விடாமல் க்ரஹிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்த மஹாஸங்கம் மிகவும் விமர்சையாய் நடந்தேறியதென்றும் அதில் ஸம்பந்தப்பட்ட எல்லாஸ்வாமிகளும் இந்தஸங்கம் ஸரிவர நடக்கவேண்டிய விஷயத்தில் பூர்ணமாய் ஜாகருகர்களாயிருந்தார்களென்றும் நன்றாய்த் தெரியவருகிறது. நான் பாகங்களி லிருந்தும் இந்த மஹாஸங்கத்துக்கு ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளினதே இந்த ஸபையின் கார்யங்களுக்கு ஸாமான்யமாய் ஸங்கிதி சிஷ்யர்களின் அனுமோதனம் ஏற்பட்டு விட்டதென்று சொல்லப்பலமான காரணமாகின்றது. இந்தஸங்கத்திலும் முன்ஸங்கங்களிலும் ஏற்பட்ட ஸ்ரீ ஸங்கிதி ஸம்பந்தமான தீர்மானங்கள் மிகவும் யுக்தங்களென்றும் நிராகேஷபங்க ளென்றும் சொல்ல ஸ-தேஹுமி ஸ்ல. அப்படிக்கல்லாமல் அவைகளில் எதுவாவது ஆகேஷபத்திற்கு இடமாய் எந்தஸ்வாமிகளுக்காவது தோன்றி அவர்களாகேஷபத்தை நமக்கு எழுதினால் அதை நாம் பத்ரிகையில் போட்டு தருந்த ஸமாதாநத்தையும் தெரிவிக்க வித்தமாயிருக்கிறோம். பல விடங்களிலு மிருக்கும் ஸங்கிதி சொத்துக்கள் விஷயமாயும் கட்டங்கள் விஷயமாயும் ஸபையாருக்குப் பூர்ணமான விபரங்களை ஆஸ்திரான சிஷ்யர்கள் இந்தப் பத்ரிகைக்கு அனுப்புவார்களாகில் அவற்றை பத்ரிகையில் போடுவதுடன் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடம் அவைகள் விஷயமாய் விஜ்ஞாபநமும் செய்யப்படும்.

ஸ்ரீமான். டி. டி. ரெங்காசார்யர் இந்த மஹா ஸங்கத்துக்கு அக்ராஸாதிபதியாயிருந்தது எல்லோருடையவும் பெரிய பாக்கியத்தாலென்றே சொல்லவேண்டும். மிகவும் ஜ்ஞாந ப்ரதமாயும் ஹிதகரமானவுமான உபந்யாஸங்களைத் தான் செய்ததுடன் இதர்களின் உபந்யாஸங்கள் ஒவ்வொன்றும் முழுந்தவுடன் அதின் ஸாரத்தை இந்த ஸ்வாமியே எடுத்துக்கூறி அவைகளை யுக்தப் படி ஸ்ரீஸாகித்து உபந்யாஸக்களை கெளரவுப்படுத்தியது மிகவும் த்ருப்திகரமாயிருந்தது. ஸ்ரீ சிஷ்ய ஸபையின் கர்த்தவ்யங்களையும் ஆவச்சயக்கதையையும் ஸ்ரீமான் அக்ராஸாதிபதி தெளிவாய் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறோம். கேவலம் வருஷாந்தத்தில் பல உபந்யாஸங்களினால் மாத்ரம் ஸம்ப்ரதாய வ்ருத்தி வித்திக்க மாட்டாது. பண்டிதர்கள் பல விடங்களிலும் ஸஞ்சாரம்செய்து ஆஸ்திகர்களை ஒன்றுசேர்த்து அவர்களுக்கு ஸளிதமாய் ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை எடுத்துச்சொல்லி ருசி பிறப்பித்தல் முக்யமான கார்யம். இது விஷயத்தில் பலர் த்ரவ்யஸஹாயம் செய்ய உத்யுக்தர்களாய் இருப்பதாகத்தோன்றுகிறது. இந்த உபகாரங்களை ஏக முகமாய் உபயோகப்படுத்தி பல பர்யந்தமாக்குவது ஸபைக்கு முக்ய உத்தேசமா யிருக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீமதுராந்தக ஸ்வாமிகள் விஷயத்தில் அக்ராஸாதிபதியும் ஸபாத்யகூரும் சொன்ன ஸ்ரீஸாகா வாக்யங்கள் கேவலம் ஒளப்சாரிகங்கள் அல்ல. வைஷ்ணவர்களில் ஐகமத்யமென்பது விசேஷ மாயிராதென்பதற்கு இவர்களிலிருக்கும் போஜநாதிகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் கட்டுப்பாடுகளே முக்யகாரணம், இப்படிப்பட்ட வைஷ்மயங்கள் ஒன்றும் வெளிக்குவராமல் விசேஷ ஆஹ்லாதத்துடன் நாாதேசியர்களான ஸ்வாமிகளும் ஒன்றுகூடி ப்ரஸாத ஸ்வாமிகளுடைய பர்யாப்தமான ஏற்பாடுகளாலேயே ஏற்பட்டது. இப்படியே இந்தஸபை கூடுகிற இடங்களிலெல்லாம் எல்லோரும் ஸாஹ்ருத்துக்களாகி ஒத்து வர்த்திப்பார்கள் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

அக்ராஸ்நாதிபதி ஸாதித்தபடி மதத்வேஷமும் தம்தம் ப்ரதிதந்தரங்களில் ஆக்ரஹமும் உசிதமல்ல. ஸ்வாசார்யர்களிடத்தில் த்ருடவிச்வாஸம் தங்கள் தங்கள் விஜ்ஞான வருத்திக்கு ஹேதுவேஷமிய இதர சிங்தைக்கும் மாத்ஸர்யங்களுக்கும் ஹேதுவாகக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட சித்தவ்ருத்தி தூர்லபமானாலும் இந்த ஸ்பையின் வ்யாபாரங்களினால் அது கரமமாய் ஸர்வ ஸாதாரண மாய்விடுமென்று நம்புகிறோம்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரிடத்தில் மஹா ஸங்கத்தின் தீர்மானங்களை விஜ்ஞாபநம் செய்ய ஸபையாரில் சிலர் எழுந்தருளி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் போய் விஜ்ஞாபநம் செய்ததை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் க்ருபையுடன் அங்கீகரிப்பார் என்று நம்புகிறோம். ஹிதத்தில் சரத்தையுள்ள ஸபையாரின் ப்ரர்த்தனைகள் வீண் போகாதென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்தூவிலும் ஸனையே நம்பி இருக்கும் நமக்கு த்ருடமாய் விஸ்வாஸம் உண்டாகி இருக்கிறது. இந்த ஸபையின் கார்யங்கள் யுக்தங்களென்றும் ஹிதகரங்களென்றும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் திருவுள்ளம்பற்றி இருப்பதாகவே நாமறந்தவரையில் தெரியவருகிறது. அந்தத் திருவுள்ளத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்து ஸபையின் ப்ரர்த்தனைகளை யதொசிதமாய் நிறைவேற்ற வேணுமென்பது எல்லா ஆஸ்திகர்க்களுடையவும் கோரிக்கை.

விளம்பரம்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

திருப்தியில்லாதவைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வோம்.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

சுத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள் சிவப்பு சன்னக்கம்பி பட்டைக்கரை ருத்திராகந்தகரை போட்டவை கிழேகண்ட விலை களுக்குக் கிடைக்கும்.

நீளம் முழும் அகலம் விலை ரூபா.

5	,	$2\frac{1}{2}$,	6 முதல் 8 வரை	
5	,	3	,	7 " 9 "	
6	,	$2\frac{1}{2}$,	8 " 9 "	
6	,	3	,	9 " 12 "	
7	,	3	,	10 " 13 "	
8	,	3	,	12 " 15 "	
9	,	3	,	14 " 16 "	
10-12	,	3	,	15 " 20 "	
15-16-18	,	$2\frac{1}{2}$ -3,	சேலைகள்	"	

நயம் விலை ரூபா. 20 முதல் 30 வரை.

இந்த வேஷ்டிகள், ஜரிகைக்கரை போட்டும் கிடைக்கும். உடல் சிவப்பு, ரோஸ், ஊதா, நீலம், மேகவர்ணம், காதாயறிறம் இன்னமும் வேண்டிய நிறங்களிலும் கிடைக்கும்.

பீதாம்பரப் பட்டுச்சேலைகள்.

16-முழும் நீளம் $2\frac{1}{2}$ - அகலம் விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகள் உடல் சாதா. சகல நிறங்களிலும் சேலைகள் கிடைக்கும். நயம் சேலை 1-க்கு ரூ. 30-முதல் 200-வரை. மட்டம் சேலைகள் ரூ. 20 முதல் 30-வரை. மீது சேலைகள் உடலிலும் ஜரிகைப்பூட்டா போட்டது. நயம் ரூ. 35-முதல் 300-வரை. மட்டம் ரூ. 25-முதல் 30 - வரை.

ரவிக்கைகள்.

ரவிக்கைகள் விளிம்பு முந்தி ஜரிகைவேலைசெய்ததும், உடலிலும் ஜரிகை பூக்கள் போட்டதும். ரவிக்கை 1-க்கு ரூ. 2-முதல் ரூ. 15-வரை கிடைக்கும்.

பட்டுதுப்பட்டாக்கள்.

6-முதல் நீளம், $2\frac{1}{2}$ -முதல் அகலம்; விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகளும் உடலில் ஜரிகை பூக்கள் போட்டது. மட்டம் ரூ. 7 - முதல் 15 - வரை. நயம் 15-முதல் 50 - வரை.

காஷ்டமீர் சால்வைகள்.

கம்பளி (Woolen) காஷ்டமீர் சால்வைகள் 6-முழும் நீளம், $2\frac{1}{2}$ -அகலம். விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகள், மூலையில் மாங்காய்போட்டது. மட்டம் ரூ. 9-முதல் 15-வரை. நயம் 15-முதல் 100-வரை. சகல பட்டு பீதாம்பர காட்டாகு இனுமாக அனுப்பப்படும்.

விலாசம் :—மாணேஜர்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

The VEDANTA DIPAKA.

BUSINESS NOTICE.

All Literary communications, letters for publication etc., should be addressed to The Editor, Vedanta Dipika Office, Mylapore, Madras.

All other communications, changes of address, money orders, etc., should be sent to The Manager, The Vedanta Dipika, Kesavapernimal Sannidhi Street, Mylapore, Madras.

Subscribers who have not paid their subscriptions for the current year are requested to forward the same to the Manager, at their early convenience.

Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

வேதாந்தத்திட்டக என்னும்

ஸ்ரீ அகோபில மட சிஷ்ய சபை பத்ரிகை.

(ஹாரணாராண மாசிமீர ஏற்படுத்தப்பட்டது.)

பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவதும் கடிதங்கள் அனுப்புவதும், “பத்ராதிபர், வேதாந்தத்திட்டக ஆபீஸ், மைலாப்பூர்” என்று மேல்விலாவும் மெழுதி அனுப்பப்படவேண்டும்.

கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் “மானேஜர், வேதாந்தத்திட்டகை, கேசவப்பேருமான் சன்விதித் தெரு, மைலாப்பூர்” என்கிற விலாஸத்துக்கு அனுப்பப்படவேண்டும்.

நாளது வாழ்ந்திய சந்தாந்ததோகையை இதுவரையிலும் சேலுந்தாதவர்கள் ஷஷ்தி தோகையை தாழ்த்தின்றி வேதாந்தத்திட்டகமானேஜருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்கேள்ளப்படுகிறது.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

பகவத்கிணை தமிழ் மொழிபெயர்ப்படு.

இதில் அடங்கியவை.

ராமாநுஜபாஷ்யம், தேசிகன் தாத்பர்ய சந்திரிகை, ஆளவந்தார் கீதார்த்த ஸங்கரஹ டாட்லாகம், தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்கரஹ ரகஷி, தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்கரஹப் பாட்டு.

இதுவரையிலும் மொழிபெயர்க்கப்படாதவை.

1, 2, 3, 4, 5 ஸஞ்சிகைகள்	வெளியாகியிருக்கின்றன.	
ராயல் 8 பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை	0	6
தபால்கூஸி வி. பி. சார்ஜ் உள்பட	0	8
வருஷச் சந்தா (12 - ஸஞ்சிகை)	4	0
தபால்கூஸி உள்பட	4	12

சிந்தாத்ரிபேட்டை வத் வய்ப்ரதாய வர்த்தந்,

34 - அக்ரஹாரம்வீதி சிந்தாத்ரிபேட்டை, சேன்னை.

ஸ்ரீ.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீவில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

சூ. அ. பை.

1. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்கரஹம்—(ஸ்ரீ. இன்ஜிமேடு-ரங்கநாதா சர்யருடைய தமிழ் வ்யாகியாந்ததுடன்) 0 2 0
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபல முவாம் ஜூயங்காரால் எழுதப்பட்டனது) 0 2 0
3. ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் பரிசுயர்களின் கர்த்தவ் யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ராஜேகாபாலாசார்யராற் செய்யப் பட்ட உபந்யாஸம்) 0 2 0

இவை வேண்டுமெங்கள் சேன்னை, மயிலாப்பூர், கேசுவப்பேரூராள் ஸந்தித்தீவில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.